

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnimi prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Sklep Evropskega varuha človekovih pravic o pritožbi 3643/2005/(GK)WP proti Evropskemu parlamentu

Odločba

Primer 3643/2005/(GK)WP - Preiskava uvedena dne 04/01/2006 - Priporočilo o 24/09/2007 - Odločba z dne 14/07/2008

Malteški novinar je zaprosil za dostop do podatkov, ki podrobno opisujejo vsa plačila Parlamenta petim malteškim poslancem Evropskega parlamenta. Parlament je to prošnjo obravnaval v skladu z Uredbo 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov, vendar jo je zavrnil zaradi varstva podatkov, pri čemer je trdil, da zadevni dokumenti vsebujejo osebne podatke v smislu Uredbe 45/2001 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti. Novinar se je pritožil varuhu človekovih pravic zoper to odločitev in trdil, da imajo davkoplačevalci pravico vedeti, kako poslanci porabljajo javna sredstva.

Parlament je v svojem mnenju o pritožbi potrdil svoje stališče. Trdil je tudi, da je bil javni nadzor nad pravilno porabo evropskih sredstev zagotovljen z učinkovitimi revizijami, ki sta jih izvedla Odbor za proračunski nadzor in Računsko sodišče.

Pregled, ki so ga opravile službe varuha človekovih pravic, je pokazal, da se je prošnja pritožnika nanašala na štiri vrste nadomestil, ki so bila zabeležena v različnih podatkovnih zbirkah, in sicer (i) nadomestilo splošnih stroškov, (ii) nadomestilo za parlamentarno pomoč, (iii) nadomestilo za potne stroške in (iv) dnevnice, ki se dodelijo za dneve, ko poslanci Evropskega parlamenta preživijo delo v Parlamentu.

Glede na to, da je bilo v tej zadevi potrebno ravnovesje med odprtostjo in pravico do zasebnosti, se je varuh človekovih pravic posvetoval z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov (ENVP), ki je menil, da ima javnost pravico do obveščenosti o ravnanju poslancev Evropskega parlamenta. Po njegovem mnenju je bilo očitno, da je bilo treba podatke, ki se nanašajo na poslance Evropskega parlamenta, razkriti. Vendar so bile v zvezi s podatki o pomočnikih poslancev potrebne izjeme za zaščito njihovih legitimnih interesov.

Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da je zavrnitev Parlamenta, da pritožniku odobri dostop do zadevnih podatkov, nepravilnost. V osnutku priporočila ga je pozval, naj razkrije zahtevane informacije.

Parlament je v odgovoru napovedal, da bo splošne informacije o nadomestilih za poslance objavil na svoji spletni strani, in opozoril na možnost ponovne ocene razmer v letu 2009. Vendar je vztrajala pri zavrnitvi v zvezi s posebnimi podatki, ki jih je zahteval pritožnik.

Varuhinja človekovih pravic je pozdravila dejstvo, da je Parlament priznal, da ima javnost v pregledni in demokratični družbi pravico do obveščenosti o porabi javnih sredstev, zaupanih poslancem. Pozdravil je, da je Parlament sprejel proaktivno politiko objavljanja informacij o različnih nadomestilih, do katerih so upravičeni poslanci, na svojem spletnem mestu. Varuhinja človekovih pravic se je seznanila tudi z izjavo Parlamenta, da bi bilo treba razmere ponovno oceniti v letu 2009, in v delu, v katerem je ta izjava pomenila zavezanost Parlamenta k prihodnjemu pregledu preglednosti nadomestil poslancev, jo je pozdravil tudi. Vendar je varuh človekovih pravic obžaloval, da se je Parlament odločil, da bo svojo zavrnitev v celoti sprejel z opiranjem na pravno razlago uredb 1049/2001 in 45/2001, ki slabi načelo preglednosti in ki jo je Sodišče prve stopnje zavrnilo.

Varuh človekovih pravic je na koncu vztrajal pri svoji ugotovitvi nepravilnosti v zvezi z večino vidikov zadeve. Zadevo je zaključil s kritično pripombo.

Strasbourg, 14. julija 2008

Spoštovani gospod V.,

Dne 24. novembra 2005 ste pri Evropskem varuhu človekovih pravic vložili pritožbo, ker je Evropski parlament zavrnil vašo prošnjo za dostop do podatkov o nadomestilih, dodeljenih malteškemu poslancem Parlamenta.

4. januarja 2006 sem pritožbo posredoval predsedniku Parlamenta. Parlament je svoje mnenje poslal 15. marca 2006. Dne 23. marca 2006 sem vam jo poslal skupaj s povabilom, da do 30. aprila 2006 predložite pripombe, če tako želite. Do tega datuma od vas ni bilo nobenih pripomb.

9. avgusta 2006 sem vas obvestil, da je bila vaša zadeva predana drugemu pravnemu uslužbencu.

Parlament sem 28. septembra 2006 prosil, naj mojim službam dovoli pregled dokumentov ali informacij, na katere se nanaša vaša pritožba. O tem ste bili obveščeni še isti dan.

Moje službe so 14. decembra 2006 pregledale tri baze podatkov, ki vsebujejo podatke, do katerih ste zaprosili za dostop.

Dne 10. januarja 2007 sem vam in Parlamentu poslala kopijo poročila o tem inšpekcijskem pregledu in vas pozvala, da predložite pripombe, ki ste jih poslali 15. januarja 2007.

Z dopisom z dne 24. aprila 2007 sem se z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov posvetoval o vprašanih varstva podatkov, ki jih je postavila vaša pritožba. O tem sem vas in Parlament obvestil na isti dan.

Evropski nadzornik za varstvo podatkov je 4. junija 2007 poslal svoj odgovor. Dne 13. junija 2007 sem jo posredoval Parlamentu s povabilom k predložitvi pripomb. O tem sem vas obvestil še isti dan.

Parlament je 19. julija 2007 poslal svoje pripombe. Poslal sem vam jih 3. avgusta 2007 s povabilom k predložitvi pripomb, ki ste ga poslali 9. avgusta 2007.

Dne 24. septembra 2007 sem na Parlament naslovil osnutek priporočila, v katerem sem ga prosil, naj ponovno preuči vašo prošnjo za dostop do zadevnih podatkov. Parlament je bil zaprosen, da do 31. decembra 2007 predloži podrobno mnenje. O tem sem vas obvestil še isti dan.

Parlament me je 18. decembra 2007 zaprosil za podaljšanje roka za predložitev podrobnega mnenja do 29. februarja 2008, pri čemer je navedel, da nekatere raziskave, ki jih je opravilo njegovo predsedstvo, da bi v celoti in podrobno odgovorilo na moj predlog, še niso bile popolne. 20. decembra 2008 sem odobril zahtevano podaljšanje in vas o tem ustrezno obvestil.

Parlament je 29. februarja 2008 poslal podrobno mnenje o mojem osnutku priporočila. Podrobno mnenje Parlamenta sem prejel 7. marca 2008 in vam ga poslal istega dne ter vas pozval, da do 30. aprila 2008 predložite pripombe, če tako želite.

Po elektronski pošti z dne 28. aprila 2008 ste zaprosili za podaljšanje tega roka. Odobril sem vam podaljšanje do 31. maja 2008. Dne 31. maja 2008 ste poslali svoja stališča.

Zdaj pišem, da vas obveščam o rezultatih preiskav, ki so bile opravljene.

PRITOŽBA

Ozadje

Pritožnik je novinar, ki dela za malteški tedenski časopis *MaltaToday*. Avgusta 2005 je Evropski parlament zaprosil za dostop do „objavljenih računov“ petih malteških poslancev. Po izmenjavi elektronske pošte z registrom Parlamenta, v kateri je pojasnil, da se njegova zahteva nanaša na podatke o plačilih Parlamenta zgoraj navedenim poslancem, je pritožnik vložil uradno prošnjo za dostop v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (1) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1049/2001). Parlament je 15. septembra 2005 to zahtevo zavrnil in trdil, da zadevni dokumenti vsebujejo informacije, ki se štejejo za osebne podatke v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (2) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 45/2001). Po mnenju Parlamenta bi bilo treba razkritje zadevnih

dokumentov zavrniti, ker bi posegalo v interese tretje osebe v zvezi z zasebnostjo v smislu člena 4(1)(b) Uredbe 1049/2001.

Pritožnik je v potrdilni prošnji za dostop v bistvu trdil, da razkritje dokumentov ne bi ogrozilo varstva zasebnih interesov zadevnih oseb in da je njihova objava v javnem interesu, saj bi morali biti poslanci Evropskega parlamenta odprti za pregled njihovih volivcev.

Parlament je v sklepu o potrdilni prošnji z dne 13. oktobra 2005 pojasnil, da se prošnja za dostop nanaša na dokumente v zvezi s finančnimi zadevami različnih oseb, in sicer poslanece Evropskega parlamenta in parlamentarnih pomočnikov. Obdelava teh podatkov je bila potrebna za finančno poslovanje Parlamenta in s tem za opravljanje naloge, ki se izvaja v javnem interesu v skladu s členom 5(a) Uredbe 45/2001. Vendar je posredovanje teh informacij javnosti preseglo tisto, kar je bilo potrebno za dobro delovanje uprave Parlamenta. Zato zagotavljanje takih informacij ni bilo zajeto v členu 5(a) Uredbe 45/2001. Dodal je, da so izjeme od splošnega načela dostopa do dokumentov iz odstavka 4(1) Uredbe 1049/2001 obvezne, tako da bi moral zavrniti dostop, če meni, da bi razkritje dokumentov škodovalo interesom, ki so v njej navedeni. V zvezi z argumentom pritožnika v zvezi s potrebo po javnem nadzoru je Parlament trdil, da je bila pravilna uporaba javnih sredstev zagotovljena z ustreznimi notranjimi in zunanji pregledi. V skladu s členom 74 Poslovnika Evropskega parlamenta so se nadomestila, ki so jih prejeli poslanci, preverjala v okviru postopka razrešnice. Odbor za proračunski nadzor in Računsko sodišče sta v imenu javnosti izvrševala veljavna pravila.

Parlament je tudi trdil, da člen 5(3) Poslovnika Evropskega parlamenta določa, da poslanci niso upravičeni do vpogleda v osebne spise in račune drugih poslancev. Ker je bil takšen dostop celo zavrnjen poslancem, je bil še toliko bolj razlog, da bi ga bilo treba zavrniti osebam zunaj Parlamenta.

Poleg tega je Parlament poudaril, da Uredba 1049/2001 nikakor ne zavezuje institucij k pripravi dokumentov za odgovor na prošnjo. Kadar zahtevane informacije niso bile na voljo v enem ali več obstoječih dokumentih, vendar so vključevale primerjavo podatkov iz podatkovne zbirke, je vloga presegla področje uporabe Uredbe. Podatkovne zbirke dejansko niso bile zbirke dokumentov, temveč so se nenehno spreminjale nabore podatkov. To je veljalo za informacije, ki jih je pritožnik zahteval, saj so bile te informacije vsebovane v sistemu za upravljanje računovodskih podatkov in ne v enem dokumentu. Zato njegova prošnja, strogo *sensu*, ni spadala na področje uporabe Uredbe 1049/2001. Vendar je Parlament dodal, da je v skladu s svojo politiko preglednosti preučil uporabo z vidika določb Uredbe.

Na podlagi teh premislekov je Parlament zahtevo pritožnika zavrnil.

Pritožba varuhu človekovih pravic

Pritožnik je v svoji pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic trdil, da je poslanec Evropskega parlamenta javna oseba, ki so jo plačale nacionalne vlade in evropska sredstva, s tem pa posredno evropski davkoplačevalci. Zato bi morali imeti davkoplačevalci pravico do nadzora nad uporabo svojih prispevkov z dostopom do računov poslancev. Menil je tudi, da je v nacionalnem interesu malteških davkoplačevalcev, da jih nacionalni časopis obvesti o teh zadevah. Skliceval se je na člen 6 Pogodbe EU in Listino o temeljnih pravicah. Pritožnik je

poudaril, da odprtost krepi načela demokracije in temeljnih pravic ter državljanom Unije pomaga pri sodelovanju v zadevah EU.

Pritožnik je v bistvu trdil, da mu je Parlament neupravičeno zavrnil dostop do podatkov o nadomestilih, dodeljenih malteškim poslancem. Trdil je, da mu je treba omogočiti takšen dostop. Pritožnik je navedel, da bi morali podatki prikazovati zneske, ki so jih poslanci prejeli od Parlamenta, in način, kako so bili ti zneski porabljeni za delovanje njihovih pisarn in financiranje njihovih pokojnin v okviru pokojninskega sistema Parlamenta.

PREISKAVA

Obseg preiskave

Varuh človekovih pravic je Parlament zaprosil za mnenje o pritožnikovi trditvi in trditvi.

Vendar je pojasnil, da je obseg njegove preiskave omejen na dokumente ali informacije, ki so obstajali na dan, ko je Parlament zavrnil potrdilno prošnjo pritožnika za dostop do dokumentov.

Mnenje Parlamenta

Parlament je v svojem mnenju najprej opozoril na informacije, ki jih je pritožniku posredoval v prvih stikih z registrom Parlamenta: Register je pritožnika obvestil, da ni bilo objavljenih računovodskih izkazov. Opisal je sistem, ki trenutno obstaja, saj ni statuta poslancev Evropskega parlamenta. Poudaril je, da gre za hibridni sistem, ki temelji na plačah poslancev Evropskega parlamenta, ki jih izplačujejo nacionalni organi, in na „*različnih nadomestilih za tajništvo, povračilu potnih stroškov itd.*“, ki jih Parlament izplačuje iz svojega proračuna. Pritožnik je nato prejel kopijo pravilnika o nadomestilih za tajništvo in povračilu potnih stroškov.

Po izmenjavi elektronskih sporočil je register pritožnika obvestil, da so informacije v zvezi s plačili, ki jih je Parlament izplačal poslancem Evropskega parlamenta, vključene v podatkovno zbirko. Informacije so bile zbrane izključno za računovodske namene in niso bile niti objavljene niti razdeljene, razen revizijskim organom ali institucijam, določenim v ustreznih pravilih.

Poleg pravil o nadomestilih je Parlament pritožniku posredoval tudi skupni znesek zneskov, izplačanih poslancem Evropskega parlamenta v obliki tajniških in drugih nadomestil. Po mnenju Parlamenta pa je pritožnik dejansko želel dobiti razčlenitev zneskov, prejetih v zvezi z vsakim nadomestilom (na primer plače, ki se dejansko izplačajo pomočnikom), in podrobnosti o potovanjih, opravljenih v zvezi z dejavnostmi poslancev Evropskega parlamenta, za vsakega poslanca. Parlament je navedel, da še naprej meni, da je podrobna razčlenitev teh podatkov zajeta v členu 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, ker se ti računovodski dokumenti ne nanašajo le na poslance Evropskega parlamenta, temveč tudi na tretje osebe, kot so pomočniki, katerih razmerje s poslanci je bilo urejeno s pogodbo zasebnega prava. Parlament je trdil, da se ne sme vmešavati v to razmerje in da se je omejil na vlogo računovodje.

V zvezi z argumentom pritožnika, da bi malteški poslanci Evropskega parlamenta morali biti pod nadzorom malteških davkoplačevalcev, je Parlament navedel, da so poslanci Evropskega parlamenta predmet posebnega nadzora, ki ga izvajajo organi, pristojni za preverjanje, ali je njihovo finančno poslovanje v skladu z veljavnimi pravili. Javni nadzor nad pravilno porabo

javnih evropskih sredstev je bil zagotovljen z učinkovitimi revizijami, ki sta jih izvedla Odbor za proračunski nadzor in Računsko sodišče. V skladu s členom 74 Poslovnika Evropskega parlamenta so se nadomestila poslancev preverjala v okviru postopka razrešnice.

Poleg tega je Parlament opozoril, da člen 5(3) Poslovnika določa, da poslanci Evropskega parlamenta nimajo dostopa do osebnih dokumentov in računov v zvezi z drugimi poslanci Evropskega parlamenta. Ker je bil ta dostop zavržen drugim poslancem Evropskega parlamenta, je Parlament trdil, da je bil *a fortiori* zavržen osebam zunaj Parlamenta, kot je pritožnik.

Parlament je dodal, da ima pritožnik poleg tega prek interneta neposreden dostop do izjave o finančnih interesih vsakega od petih malteških poslancev Evropskega parlamenta.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni predložil pripomb.

Pregled spisa s strani varuha človekovih pravic

Varuh človekovih pravic je na podlagi informacij, ki jih je prejel do te točke, opravil predhodno presojo pritožbe. Opozoril je, da čeprav bi bilo mogoče trditi, da se pritožnikova prošnja nanaša na dostop do informacij in ne na dostop do dokumentov, sta pritožnik in Parlament svoje razlogovanje utemeljila na Uredbi 1049/2001.

Vendar iz stališč Parlamenta varuhu človekovih pravic še ni bilo povsem jasno, kateri so bili dokumenti ali informacije, na katere se je nanašala pritožba.

Zato se je varuh človekovih pravic v skladu s členom 3(2) statuta varuha človekovih pravic odločil zaprositi Parlament, naj svojim službam omogoči dostop do teh dokumentov ali informacij.

C., vodja oddelka „Nadomestila za poslance“ generalnega direktorata Parlamenta za finance, je 14. decembra 2006 sprejel predstavnike varuha človekovih pravic. Pojasnil je, da njegova enota obravnava štiri različne vrste nadomestil za poslance, in sicer (i) nadomestilo za splošne stroške, (ii) nadomestilo za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, (iii) nadomestila za potne stroške in (iv) tako imenovane dnevnice. Navedel je, da so podatki o teh nadomestilih zabeleženi v treh zbirkah podatkov, in sicer (a) podatkovni zbirki, imenovani **INDE** za splošne stroške, (b) podatkovni zbirki **CID** o nadomestilu za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč in (c) podatkovni zbirki **MIME** za potne stroške in dnevnice.

Kot primer in na zaupni podlagi je g. C. predstavnikom varuha človekovih pravic predstavil izpise izvlečkov iz teh treh podatkovnih zbirk za posamezne poslance Evropskega parlamenta.

(a) Na izpisih podatkovne zbirke **INDE** so bili navedeni ime zadevnega poslanca, znesek, ki ga je prejel kot nadomestilo splošnih stroškov, znesek prispevkov za pokojninsko zavarovanje poslancev, ki se odšteje od nadomestila, in podatki o bančnem računu poslanca. C. je pojasnil, da je bilo nadomestilo izplačano kot pavšalni znesek, ki je bil enak za vse poslance Evropskega parlamenta, vendar se je znesek pokojninskih prispevkov, ki ga je treba odbiti, razlikoval glede na posamezne dejavnike (kot sta starost in izbrani sistem) in da je bil očitno enak nič za

poslance, ki niso sodelovali v pokojninskem sistemu poslancev Evropskega parlamenta. Povedal je, da je za določitev teh zneskov odgovoren oddelek Parlamenta za *socialne pravice*.

V odgovoru na vprašanje predstavnikov varuha človekovih pravic o tem, ali je bil znesek pavšalnega zneska objavljen, je g. C. navedel, da ni javni kot tak, ampak da so nekateri mediji objavili znesek, določen za leto 2005.

(b) Izpisi podatkovne zbirke **CID** so pokazali znesek, za katerega je zadevni poslanec zaprosil, da se njegovemu pomočniku izplača vsak mesec. Izpisi so poleg imena poslanca Evropskega parlamenta prikazovali imena pomočnikov in zneske, ki so jih prejeli v skladu z njihovimi pogodbami s poslancem. V drugih primerih je bilo namesto imen pomočnikov navedeno ime podjetja. C. je pojasnil, da pogodbe, sklenjene z njihovimi pomočniki, niso nujno pogodbe o zaposlitvi, ampak so lahko tudi pogodbe o storitvah. Pojasnil je, da so se zneski, izplačani pomočnikom v imenu poslancev Evropskega parlamenta v okviru tega nadomestila, razlikovali in da zanje velja fiksna zgornja meja. Izpisi so za vsak mesec pokazali to najvišjo vrednost in njen delež, ki je bil uporabljen v tem obdobju, ter znesek, ki ni bil porabljen. C. je pojasnil, da se lahko neporabljeni proračun vsakega meseca porabi kadar koli do konca leta, ko bo potekel. Pojasnil je tudi, da je dokazilo, ki se zahteva za plačilo pomočnikom, pogodba, sklenjena s poslancem Evropskega parlamenta, in dokazilo o njihovem socialnem zavarovanju. Dodal je, da njegova enota ni prejela plačilnih listov pomočnikov.

V odgovoru na vprašanje, ali bi bilo mogoče predložiti izvlečke iz baze podatkov, ki ne razkrivajo imen pomočnikov, je g. C. navedel, da to ni standardna operacija, ampak da se lahko izvede s filtri ali orodjem za poizvedbe, kot je *Business Objects*.

(C) C. je tudi pojasnil, da izpisi iz podatkovne zbirke **MIME** kažejo, prvič, nadomestilo za potovanja poslancev Evropskega parlamenta med matičnim krajem in krajem dela, tj. Brusljem in Strasbourgom. Navedel je, da je bilo to nadomestilo izplačano v pavšalnem znesku, ki je bil izračunan na podlagi ustrezne prevožene razdalje in izbranega prevoznega sredstva. Pavšalni znesek bi se povrnil tudi, če bi bili dejanski potni stroški nižji. Poslanci Evropskega parlamenta pa so morali predložiti vstopne kupone, da bi dobili povračilo stroškov letalskih prevozov. Drugič, podatkovna zbirka je pokazala dnevnice za poslance Evropskega parlamenta, ki se dodeljujejo za dneve dela v Parlamentu. C. je pojasnil, da je bilo to nadomestilo odobreno na podlagi seznamov, ki so jih podpisali poslanci Evropskega parlamenta, na primer, ko so se udeležili odborov, katerih člani so bili. Znesek nadomestila je bil enak za vsakega poslanca. Tretjič, iz podatkovne zbirke so bila razvidna povračila drugih potnih stroškov, ki so bili po mnenju C. izvedeni na podlagi dokazil o dejansko nastalih stroških. Naslovi, navedeni v primeru, predstavljenem predstavnikom varuha človekovih pravic, so vključevali naslednje: potovanje z letalom, „*frais potapliers*“ (razni stroški), hotelski stroški in taksiji. Podrobnejši izpis je pokazal datume in kraje potovanja ter uporabljeno povezavo. V zvezi z dnevniciami je bilo na podrobnejšem izpisu prikazano ime odbora, ki se ga je udeležil.

C. je pojasnil, da zbirka podatkov vsebuje tudi več podrobnosti za naslove, kot so *frais divers*. Potrdil je, da v tej zbirki podatkov ni podatkov o tretjih osebah. V okviru tega nadomestila na primer ni bilo mogoče povrniti potnih stroškov pomočnikov.

V odgovoru na vprašanje predstavnikov varuha človekovih pravic o tem, ali je Parlament poleg teh nadomestil in pokojnin poslancem Evropskega parlamenta izplačal še kakšna druga plačila, je g. C. navedel, da to ne velja na njegovi ravni, ampak da je oddelek za *socialne pravice* plačal tudi zdravstvene stroške ter jezikovne in računalniške tečaje. Poleg tega bi lahko bili uradniki na računu izločenih sredstev drugih generalnih direktorats včasih upravičeni do predplačil poslancem Evropskega parlamenta med njihovimi misijami v tujini. Vendar bi jih nato morala preveriti in odobriti oddelek g.

Poročilo o inšpekcijskem pregledu je bilo poslano pritožniku in Parlamentu.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v zvezi s poročilom o inšpekcijskem pregledu potrdil, da se njegova prošnja za dostop do dokumentov nanaša na štiri vrste nadomestil, evidentirane v treh zbirkah podatkov, ki so jih pregledali predstavniki varuha človekovih pravic. Ponovil je svoje stališče, da bi bilo treba informacije v podatkovnih zbirkah objaviti, ker so evropski davkoplačevalci upravičeni do nadzora nad uporabo njihovih prispevkov. Poleg tega so malteški poslanci Evropskega parlamenta malteškim volivcem odgovarjali za način, kako so porabili denar, ki so ga prejeli iz evropskega proračuna v zvezi s svojimi nalogami.

Pritožnik je tudi poudaril, da je, kot je poudaril g. C., mogoče posredovati podrobne informacije o plačilih poslancev njihovim pomočnikom, ne da bi razkrili njihova imena. Tako ravnanje bi omogočilo razkritje zahtevanih informacij, ne da bi se s tem kršil člen 4(1)(b) Uredbe 1049/2001. Trdil je, da glede na to, da bi bilo mogoče podrobne informacije v teh treh zbirkah podatkov objaviti brez objave imen tretjih oseb, prošnja za dostop ne presega področja uporabe Uredbe 1049/2001.

Pritožnik je varuha človekovih pravic prosil, naj preuči, ali bi razkritje zahtevanih informacij lahko ogrozilo varstvo zasebnosti ali integritete zadevnih posameznikov, in preveri, ali bi to pomenilo resnično tveganje resne škode za njihove zaščitene interese.

Pritožnik je dodal, da bi bilo treba v primeru, da deli dokumenta niso dostopni, razkriti preostanek dokumenta.

Posvetovanje varuha človekovih pravic z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov

Razmislek varuha človekovih pravic

Varuh človekovih pravic je po natančni analizi informacij, ki sta mu jih predložila pritožnik in Parlament, menil, da ta zadeva dopušča različna stališča glede pravilne razlage in uporabe pravil o varstvu podatkov. Natančneje, zahteva, da se vzpostavi ravnovesje med odprtostjo in pravico do zasebnosti, kar je Evropski nadzornik za varstvo podatkov (v nadaljnjem besedilu: ENVP) obravnaval v svojem osnovnem dokumentu o dostopu javnosti do dokumentov in varstvu podatkov (3) .

Zato se je varuhinja človekovih pravic odločila, da se bo o tej zadevi posvetovala z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu z deloma C in D memoranduma o soglasju med ENVP in varuhom človekovih pravic (4) . Varuh človekovih pravic je zato ENVP zaprosil za mnenje o vprašanju, ali in v kakšnem obsegu bi se lahko podatki, ki jih je zahteval pritožnik,

objavili.

Varuhinja človekovih pravic je zlasti opozorila, da je Parlament trdil, da nekaterih dokumentov ni mogoče objaviti, ker vsebujejo osebne podatke o tretjih osebah, zlasti imena pomočnikov poslancev. Vendar se zdi, da Parlament ni preučil možnosti za odobritev delnega dostopa do takih podatkov, na primer z izbrisom imen pomočnikov. V zvezi s plačili pomočnikom se je izkazalo tudi, da se ta plačila, ki se vsak mesec izvedejo v imenu zadevnega poslanca Evropskega parlamenta, razlikujejo do določene fiksne zgornje meje. Predstavniki varuha človekovih pravic so bili obveščeni, da se lahko vsak mesec neporabljeni proračun v okviru tega dodatka porabi kadar koli do konca leta, ko bo potekel. Zato bi se lahko vprašali, ali ne bi bilo mogoče zagotoviti dostopa vsaj do nekaterih skupnih zneskov, kot so informacije, ali in v kolikšni meri so poslanci Evropskega parlamenta izčrpali svoj proračun v okviru tega nadomestila za določeno leto. Poleg tega in kar zadeva poslanca Evropskega parlamenta, se zdi, da Parlament ni preučil, ali bi jih v primeru, da bi zadevni dokumenti vsebovali občutljive podatke o njegovih poslancih, prosil za mnenje o učinkih morebitnega razkritja podatkov.

Odgovor ENVP

ENVP je v odgovoru opozoril, da je v svojem informativnem dokumentu obširno razpravljal o primerih, v katerih institucija odloča o zahtevi za dostop javnosti do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke. ENVP je v takih primerih trdil, da bi morala institucija upoštevati temeljno naravo pravice do dostopa javnosti in pravice do varstva podatkov. To je privedlo do uravnoteženega pristopa. Vendar pogosto ni bilo jasno, ali je treba v posebnih okoliščinah omogočiti dostop javnosti do osebnih podatkov.

Glede na navedeno je ENVP podal več pripomb v zvezi z obravnavano zadevo.

Prvič, navedel je, da je treba upoštevati, da se je zadeva nanašala predvsem na osebne podatke poslancev Evropskega parlamenta. Čeprav položaj poslanca EP ni pomenil, da bi bilo treba osebam, ki imajo tak položaj, odreči varstvo njihove zasebnosti, je moralo biti osnovno vodilo v pregledni in demokratični družbi, da ima javnost pravico do obveščenosti o svojem vedenju. Poslanci so se morali zavedati tega javnega interesa. V obravnavanem primeru je bilo to še bolj očitno, ker se je nanašalo na odhodke javnih sredstev, zaupanih poslancem Evropskega parlamenta. ENVP je poudaril, da je Sodišče v združenih zadevah C-465/00, C-138/01 in C-139/01 *Österreichischer Rundfunk in drugi* (5) izrecno priznalo cilj nadzora nad pravilno porabo javnih sredstev kot utemeljitev poseganja v zasebnost.

ENVP je poleg tega navedel, da mora biti rezultat v zvezi z osebnimi podatki pomočnikov poslancev Evropskega parlamenta bolj niansiran. V zvezi s tem je trdil, da čeprav je bila tudi v zvezi s tem prevladujoča pravica javnosti do obveščenosti, so bile kljub temu potrebne izjeme, namenjene zaščiti legitimnih interesov pomočnikov. Po mnenju ENVP bi lahko bil primer tega, da bi razkritje imena pomočnika v zvezi s poslancem Evropskega parlamenta, za katerega je delal, lahko razkrilo politična stališča pomočnika. To so bili občutljivi podatki v smislu člena 10 Uredbe 45/2001. ENVP je navedel, da bi na prvi pogled rešitev, ki jo je varuh človekovih pravic predlagal v svojih premislekih, in sicer, da se izbrišejo imena pomočnikov, ustrezno zaščitila pravice pomočnikov. ENVP je tudi menil, da če iz posebnih razlogov ta rešitev ne ustreza upravičenim interesom posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, bi bilo mogoče

razmisliti o dostopu do zbirnih podatkov, ki ga je navedel varuh človekovih pravic.

V zvezi z možnostjo, da se poslance Evropskega parlamenta zaprosi za mnenje o učinkih morebitnega razkritja podatkov, je ENVP izjavil, da na splošno v celoti podpira uporabo te možnosti. Vendar je dodal, da v obravnavanem primeru ni bil prepričan o njeni uporabnosti v delu, v katerem se nanaša na podatke o samih poslancih. ENVP je na koncu navedel, da se zdi očitno, da je treba te podatke razkriti. Vendar je menil, da bi bilo koristno vprašati o učinkih morebitnega razkritja podatkov o pomočnikih.

Varuh človekovih pravic je posredoval kopije odgovora ENVP Parlamentu in pritožniku.

Pripombe Parlamenta

Parlament je odgovoril, da je mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov podrobno preučil. Vendar je varuha človekovih pravic ponovno opozorila na trditve, ki jih je navedla v svojem mnenju o tej zadevi. Parlament je poudaril, da je treba opozoriti, kot je poudarilo predsedstvo v sklepu o pritožnikovi prošnji za dostop, da se revizije v zvezi z uporabo javnih sredstev izvajajo tako znotraj institucije kot zunaj nje. Parlament je poudaril, da morajo take revizije izvajati neodvisne organizacije, kot je Evropsko računsko sodišče, in v skladu z institucionalnimi postopki, ki zagotavljajo spoštovanje obeh uredb, ki urejajo uporabo javnih sredstev, in svobodo delovanja poslancev Evropskega parlamenta.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah na odgovor ENVP in pripombe Parlamenta na ta odgovor ponovno poudaril, da sta zadevni načeli v njegovi pritožbi preglednost in odgovornost. Strinjal se je, da je treba notranje in zunanje revizije izvajati v skladu z institucionalnimi postopki. Vendar je bilo treba zagotoviti, da bodo poslanci Evropskega parlamenta lahko odgovarjali za svoja dejanja s strani ljudi, ki so jih izvolili. Pritožnik je dodal, da glede na to, da poslanci Evropskega parlamenta pripadajo najvišjim predstavnikom Evrope, imajo pravico do plačila dobrih poklicnih cen. Vendar je menil, da ima javnost pravico vedeti, kakšne so te stopnje.

Pritožnik je izjavil, da z zadovoljstvom ugotavlja, da je ENVP sklenil, da je treba podatke, ki se nanašajo na poslance Evropskega parlamenta, razkriti. V celoti se je strinjal z mnenjem ENVP, da se morajo poslanci Evropskega parlamenta zavedati javnega interesa, da so obveščeni o svojem ravnanju, in da je to v njegovem primeru še bolj očitno, ker se je nanašalo na porabo javnih sredstev. Pritožnik se je varuhu človekovih pravic zahvalil za njegova prizadevanja v tej zadevi.

OSNUTEK PRIPOROČILA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Pomisleki varuha človekovih pravic

1. Varuhinja človekovih pravic je opozorila, da sta pritožnik in Parlament svoje razlogovanje v tej zadevi utemeljila na določbah iz Uredbe 1049/2001, ki se nanašajo na dostop do *dokumentov*, čeprav bi bilo mogoče trditi, da se pritožnikova zahteva nanaša na dostop do *informacij*. Zato se je varuh človekovih pravic oprl izključno na zakonodajo, ki se nanaša na dostop do dokumentov.

2. Varuh človekovih pravic je ugotovil tudi, da je bilo stališče, ki ga je ENVP zavzel, ko se je varuh človekovih pravic posvetoval v zvezi s tem primerom, na splošno podobno stališču, ki ga je dosledno zagovarjal v zvezi z dostopom javnosti do dokumentov. V obravnavanem primeru so morali biti standardi preglednosti še posebej visoki, saj so se nanašali na (i) uporabo javnih sredstev, h katerim državljani prispevajo s svojimi davki, in (ii) ravnanje izvoljenih predstavnikov teh državljanov.

3. Varuh človekovih pravic je v zvezi z argumenti Parlamenta proti razkritju podatkov menil, da mora razlikovati med poslanci Evropskega parlamenta in tretjimi osebami.

4. Kot je ENVP jasno navedel, so se morali poslanci zavedati javnega interesa za njihovo ravnanje, zlasti če je to ravnanje, kot v obravnavanem primeru, povezano z uporabo javnih sredstev. Zato je varuh človekovih pravic menil, da bi morala v tem pogledu odprtost prevladati nad pravico do zasebnosti, kot je določena v členu 4(1)(b) Uredbe 1049/2001.

5. Kar zadeva trditev Parlamenta, da sta Odbor za proračunski nadzor in Računsko sodišče s posebnim nadzorom zagotovila pravilno porabo javnih sredstev, je varuh človekovih pravic opozoril, da Uredba 1049/2001 od prosilcev ne zahteva, da navedejo razloge za svojo prošnjo za dostop do dokumentov. Zato je Varuh človekovih pravic menil, da je trditev institucije, ki obravnava prošnjo, da se lahko isti cilj, ki ga tožeča stranka želi doseči z zahtevo za dostop do nekaterih dokumentov, doseže z drugimi sredstvi, neveljavna. Varuh človekovih pravic je zato menil, da sklicevanje Parlamenta na finančne preglede pristojnih organov v okviru te zadeve ni pomembno.

6. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila tudi, da se je Parlament skliceval tudi na člen 5(3) svojega poslovnika, ki določa, da poslanci Evropskega parlamenta ne smejo imeti dostopa do osebnih spisov in računov drugih poslancev. Parlament je menil, da je bil zaradi zavrnitve dostopa drugim poslancem Evropskega parlamenta *še toliko bolj* zavrnjen osebam zunaj Parlamenta. Varuhinja človekovih pravic je opozorila, da je poslovnik Parlamenta sprejel Parlament sam, da bi organiziral njegovo notranje delovanje. Menil je, da jih ni mogoče neposredno uporabiti za odnose Parlamenta z državljani. Zato se ni zdelo, da bi bile ustrezna pravna podlaga za zavrnitev pritožnikove prošnje za dostop.

7. Varuh človekovih pravic je tako menil, da trditve Parlamenta niso prepričljive in da zato zavrnitev Parlamenta, da pritožniku odobri dostop do zahtevanih podatkov, v delu, v katerem se nanašajo izključno na poslance Evropskega parlamenta, ni utemeljena. To je pomenilo nepravilnost.

8. Kar zadeva osebne podatke v zvezi s pomočniki poslancev Evropskega parlamenta, je varuh človekovih pravic opozoril, da je v pismu Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov ugotovil, da Parlament očitno ni preučil možnosti za odobritev delnega dostopa do dokumentov, ki vsebujejo take osebne podatke, na primer z izbrisom imen pomočnikov. ENVP je potrdil, da bi izbris imen pomočnikov ustrezno zaščitil njihove pravice, razen če obstajajo posebni razlogi, zakaj ta rešitev ne bi zadovoljila njihovih legitimnih interesov. Zato je varuh človekovih pravic menil, da Parlamentu ne bi bilo treba razkriti imen pomočnikov. Vendar je neupoštevanje

možnosti delnega dostopa do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke pomočnikov, na primer z brisanjem imen pomočnikov, pomenilo tudi nepravilnost.

9. Na podlagi teh premislekov je varuh človekovih pravic v zvezi s podatki v posameznih zbirkah podatkov sprejel naslednje sklepe:

Zdi se, da podatkovna zbirka **INDE** za splošne odhodke ne vsebuje nobenih podatkov v zvezi z osebami, ki niso poslanci sami. Varuhinja človekovih pravic je menila, da je očitno, da bi bilo treba razkriti znesek pavšalnega zneska, plačanega vsem poslaneu Evropskega parlamenta za njihove splošne izdatke, če še ni bil javni. Podatki o bančnem računu poslancev, ki so se pojavili tudi na izvlečkih te podatkovne zbirke, se seveda ne smejo razkriti.

V zvezi z odbitki od pavšalnega zneska, predvidenega za pokojninsko shemo poslancev, je varuh človekovih pravic ugotovil, da ENVP ni posebej komentiral tega vprašanja. Vendar je bilo treba opozoriti, da je varuh človekovih pravic obravnaval še eno pritožbo v zvezi z dostopom javnosti do seznama imen vseh poslancev Evropskega parlamenta, ki sodelujejo v pokojninskem sistemu poslancev Evropskega parlamenta (6). Preiskava varuha človekovih pravic v tej zadevi še ni bila končana. Zato je menil, da bi moral počakati na izid te zadeve, preden poda priporočila v zvezi z vprašanjem, ali bi moral Parlament omogočiti tudi dostop do podatkov, povezanih s sodelovanjem posameznih poslancev Evropskega parlamenta v pokojninskem sistemu poslancev.

Kar zadeva podatkovno zbirko **CID**, v kateri so navedena nadomestila za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, je varuh človekovih pravic menil, da se imena pomočnikov ne smejo razkriti. Vendar se zdi, da po mnenju varuha človekovih pravic ni bilo posebnih razlogov, kot so tisti, ki jih je navedel ENVP, ki bi zahtevali nadaljnjo anonimizacijo poleg izbrisa imen pomočnikov. Zato je varuh človekovih pravic menil, da bi bilo treba, če ni posebnih razlogov proti takemu razkritju, dovoliti dostop do ustreznih izvlečkov iz te zbirke podatkov, razen sklicev na imena pomočnikov, ki bi jih bilo treba črtati.

Kar zadeva podatkovno zbirko **MIME**, v kateri so evidentirane potne stroške in dnevnice za poslance Evropskega parlamenta, je varuh človekovih pravic ugotovil, da kot je potrdil predstavnik Parlamenta, podatkovna zbirka ne vsebuje nobenih podatkov o tretjih osebah. Zato je menil, da bi bilo treba omogočiti popoln dostop do podatkov v tej zbirki podatkov.

10. Na podlagi zgornjih premislekov je varuh človekovih pravic sklenil, da je Parlament v celoti v celoti zavrnil pritožnikovo prošnjo za dostop do podatkov, vsebovanih v njegovih podatkovnih zbirkah **INDE**, **CID** in **MIME**. To je pomenilo nepravilnost.

Osnutek priporočila

Na podlagi zgornjih ugotovitev je varuh človekovih pravic v skladu s členom 3(6) Statuta evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu predložil naslednji osnutek priporočila:

„Parlament bi moral (i) ponovno preučiti pritožnikovo prošnjo za dostop do podatkov o nadomestilih, dodeljenih malteškemu poslancem Evropskega parlamenta, in (ii) pritožniku

odobriti dostop do teh podatkov v skladu z zgoraj navedenimi premisleki.

Podrobno mnenje Parlamenta

Parlament je v svojem podrobnem mnenju poudaril, da morajo biti poslanci Evropskega parlamenta sposobni opravljati svoj mandat popolnoma neodvisno, kar je treba zaščititi pred kakršnimi koli neupravičenimi pritiski. Poudaril je, da je njihova ponovna izvolitev končni nadzor državljanov glede njihovih dejanj in dejavnosti. Glede na razlike v življenjskem standardu na evropski ravni, ki so po zadnji širitvi postale še izrazitejše, se je Parlament odločil, da poslanece poleg plače, ki jo izplačujejo nacionalni organi, izplača tudi nekatera nadomestila. Cilj teh nadomestil je bil uskladiti delovne pogoje poslancev ter zagotoviti njihovo politično in finančno neodvisnost.

Parlament je izjavil, da ceni trditev, da ima javnost v pregledni in demokratični družbi pravico do obveščenosti o porabi javnih prihodkov, v tem primeru javnih sredstev, dodeljenih poslancem. Zato je varuhinjo človekovih pravic obvestil, da se je zaradi izboljšanja politike Parlamenta glede preglednosti v zvezi s sistemom nadomestil za poslanece Evropskega parlamenta in v skladu z najboljšimi praksami, opredeljenimi v različnih državah članicah, predsedstvo odločilo, da bo na svoji spletni strani objavilo (a) informacije o pravilniku o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem (PEAM) in (b) zneske, do katerih so poslanci upravičeni v različnih razdelkih. Tej objavi, ki bi vsebovala informacije o vseh spremembah zneskov ali pravil, takoj ko so se zgodile, bi bila priložena lahko dostopna in državljanom prijazna razlaga namena in uporabe vsakega dodatka.

Kar zadeva nadomestilo splošnih stroškov, je Parlament navedel, da so vsi poslanci prejeli enako pavšalno mesečno nadomestilo za splošne stroške, ki ga je predsedstvo letno revidiralo in je trenutno znašalo 4 052 EUR. Državljeni lahko na zahtevo dobijo informacije o znesku, določenem vsako leto. S predvidenim predlogom za objavo informacij o nadomestilih na spletnem mestu Parlamenta bi bila ta številka neposredno dostopna javnosti. Parlament je menil, da bo tako izpolnil zahtevo varuha človekovih pravic v zvezi s to vrsto nadomestila.

Kar zadeva nadomestilo za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, je Parlament navedel, da je vsak poslanec upravičen do tovrstnega mesečnega nadomestila v višini največ 16 914 EUR za kritje stroškov, ki izhajajo iz zaposlitve ali uporabe storitev enega ali več pomočnikov. Poudaril je, da mora biti v skladu z zadnjo alineo točke 1.3 Priloge XV k Poslovniku Evropskega parlamenta seznam pomočnikov poslancev neposredno dostopen javnosti. Imena pomočnikov so bila dejansko že dostopna na spletnem mestu Parlamenta in jih je mogoče iskati neposredno ali v povezavi z imeni poslancev. Tako bi odobritev dostopa do dokumentov v zvezi s povračilom stroškov za parlamentarno pomoč, tudi če so imena pomočnikov izbrisana, posegala v pravico pomočnikov do zasebnosti, saj bi navzkrižna povezava obeh virov informacij razkrila podatke o osebnih dohodkih posameznih pomočnikov. Zato zgolj brisanje njihovih imen ne bi zadostovalo za njihovo zaščito.

Parlament je dodal, da mora biti v skladu s sodbo Sodišča v zadevi *Rechnungshof* (7) obdelava osebnih podatkov, ki vključuje prenos podatkov o plačilih v korist fizičnih oseb tretjim osebam, nujna in primerna za uresničevanje cilja v splošnem interesu. V obravnavanem primeru je nadzor nad javnimi izdatki pomenil javni interes, ki ga je treba zaščititi. Objava imen

pomočnikov ali podrobnosti, ki omogočajo identifikacijo z odbitkom, ni bila potrebna v smislu člena 5(a) Uredbe 45/2001 za uresničitev tega javnega interesa.

Kar zadeva potne stroške in dnevnice, je Parlament spomnil, da je bil znesek nadomestila za potne stroške, kadar se je poslanec udeležil uradne seje enega od organov Parlamenta v EU, izračunan na podlagi načina prevoza in razdalje na povratno pot med krajem prebivališča in krajem dela. Informacije o načinih izračuna in zadevnih zneskih bodo na voljo na spletni strani Parlamenta po sklepu predsedstva.

Parlament je navedel, da je treba vzpostaviti ustrezno ravnovesje med dvema različnima javnima interesoma, da se zagotovi svobodno izvajanje poslanskega mandata na eni strani in učinkovit nadzor nad javnimi izdatki na drugi strani. Parlament je menil, da bi razkritje nominalnih razčlenitev zneskov, prejetih v okviru postavke nadomestila za potne stroške, lahko imelo resne posledice za poslance. Če bi ti dokumenti postali dostopni, bi lahko prišli do zaključkov v zvezi s politično dejavnostjo poslanca in njegovimi viri informacij. S takim preizkusom izvajanja svojega mandata bi bilo lahko kršeno načelo iz člena 2 Poslovnika Parlamenta, ki zahteva, da poslanci svoj mandat opravljajo neodvisno.

Kar zadeva dnevnice, je Parlament poudaril, da so poslanci upravičeni do pavšalnega nadomestila, ki trenutno znaša 287 EUR na dan, za udeležbo na uradnih sejah organov Parlamenta. Ta dodatek je bil namenjen kritju stroškov nastanitve in prehrane ter vseh drugih stroškov, nastalih med bivanjem. Dodal je, da bodo te informacije na voljo na spletni strani Parlamenta po sklepu predsedstva.

Kar zadeva potrebo po uravnoteženju varstva podatkov in nadzora nad javnimi izdatki, je Parlament na splošno ponovil, da se ta pritožba nanaša predvsem na osebne podatke poslancev Evropskega parlamenta, ki jih je bilo treba obdelati v skladu z Uredbo 45/2001. V skladu s sodno prakso sodišč Skupnosti je odobritev dostopa javnosti do dokumenta, ki vsebuje osebne podatke, pomenila obdelavo osebnih podatkov v smislu člena 2 Uredbe 45/2001 in obveznost institucij, da na podlagi Uredbe 1049/2001 odobrijo dostop do dokumentov, pomeni pravno obveznost obdelave osebnih podatkov v smislu člena 5(b) Uredbe 45/2001. V skladu s tem členom 5(b) se lahko osebni podatki obdelujejo, če je *„obdelava potrebna za izpolnjevanje pravne obveznosti, ki velja za upravljavca“*. Sodišče je priznalo cilj spremljanja pravilne uporabe javnih sredstev kot utemeljitev za tako imenovano vdor v zasebnost, vendar je vztrajalo, da bi morala biti obdelava v skladu z načelom sorazmernosti, kadar je bila namenjena za javni namen (8). Zato je bilo treba interes za zagotovitev najboljše porabe javnih sredstev uravnotežiti z resnostjo poseganja v pravice zadevnih oseb do spoštovanja zasebnosti.

Parlament je navedel, da je predsedstvo menilo, da so osebni podatki poslancev Evropskega parlamenta, tj. imena in zneski, plačani za posamezne postavke, vsebovani v potrdilih o povračilu stroškov in nadomestilih, povezanih z zasebnostjo posameznikov, in da bi razkritje imelo znatne posledice za zadevne osebe. Poleg tega je treba opozoriti, da je bila pravilna uporaba javnih sredstev v tem konkretnem primeru že zagotovljena z ustreznimi notranjimi in zunanji pregledi. Javni interes za preverjanje odhodkov je bil zadovoljen z revizijskimi mehanizmi, v katerih sta sodelovala Odbor Parlamenta za proračunski nadzor in Računsko

sodišče. Poleg tega je treba priznati, da so te revizije spoštovale pravico do zasebnosti poslancev in njihovih pomočnikov, kolikor so uradniki, vključeni v notranje in zunanje postopke preverjanja, zavezani k varovanju poslovne skrivnosti.

Parlament je dodal, da njegovi poslanci niso bili nikoli obveščeni, da se podrobnosti o njihovih stroških lahko razkrijejo javnosti. Objava teh informacij bi pomenila njihovo uporabo za druge namene, kot so tisti, za katere so bili podatki zbrani (člen 6 Uredbe 45/2001). Parlament je tudi ponovil, da v skladu s svojim poslovnikom poslanci nimajo dostopa do osebnih dokumentov in računov drugih poslancev, kar pomeni, da je bil dostop *še toliko bolj* zavrnjen osebam zunaj Parlamenta.

Parlament je poudaril, da v nasprotju s tem, kar je ugotovil varuh človekovih pravic, ni zavrnil dostopa z obrazložitvijo, da je mogoče cilj, ki ga je tožeča stranka želela doseči z zahtevo za dostop do dokumentov, doseči z drugimi sredstvi. Navedla je le, da je treba prevladujoči javni interes, ki bi lahko upravičil razkritje, na katerega se sklicuje prošnja, razlikovati od splošnega javnega interesa za dostop do dokumentov in biti specifičen za zadevni položaj(9) , torej ustrezati cilju v splošnem interesu, ki se uresničuje.

Na koncu je Parlament potrdil svoje mnenje, da bi bilo razkritje dokumentov, ki razkrivajo podrobnosti o zneskih, izplačanih posameznim poslancem v obliki različnih nadomestil, določenih v pravilih PEAM, nesorazmerno s ciljem, ki se uresničuje z Uredbo 1049/2001, in sicer z odgovornostjo uprave do državljanov v demokratičnem sistemu (uvodna izjava 2). Posredovanje podatkov ni bilo potrebno in zato ni bilo združljivo s členom 5(a) Uredbe 45/2001. Zlasti prisotnost demokratično legitimnega organa, Odbora za proračunski nadzor in zunanjega revizijskega mehanizma, Računskega sodišča, je upravičila ugotovitev, da so bila vzpostavljena učinkovita sredstva za nadzor nad odhodki poslancev Evropskega parlamenta.

Parlament je poročal tudi, da so preiskave z nacionalnimi parlamenti v državah članicah pokazale, da posamezni podatki ali razčlenitve nadomestil, ki so bila dejansko izplačana poslancem, na splošno niso bili objavljeni. Parlament je v pismu varuhinji človekovih pravic priložil preglednico, v kateri so navedene prakse, za katere je bilo ugotovljeno, da se izvajajo v različnih državah članicah EU in v nekaterih državah zunaj EU.

Po mnenju Parlamenta je večina nacionalnih parlamentov na svojih spletnih straneh objavila kratke opise nadomestil, do katerih so poslanci upravičeni pri izvajanju svojih mandatov, ter namen teh nadomestil in pravila, ki jih urejajo. Vendar dejstvo, da skoraj noben nacionalni parlament ni zagotovil informacij o nadomestilih, izplačanih posameznim poslancem, kaže, da je takšno razkritje na splošno ocenjeno kot nezaželeno kršitev zasebnosti. Poleg tega je zgolj dejstvo, da so med nacionalnimi parlamenti obstajale različne prakse, pozvalo k zadržanosti Evropskega parlamenta, da bi se izognili obveznosti poslancev, da sprejmejo prakso, ki presega tisto, kar se zahteva v njihovih državah članicah.

Parlament je dodal, da se lahko posamezni poslanci seveda odločijo, ali želijo razkriti več informacij o nadomestilih, ki so jim bila izplačana, kot to zahtevajo pravila Parlamenta.

Parlament je poleg tega poudaril, da je treba upoštevati, da bo statut poslancev začel veljati prvi dan parlamentarnega mandata Evropskega parlamenta, ki se začne leta 2009. V tem okviru bodo začela veljati nova izvedbena pravila. Zlasti bi se spremenila pravila o povračilu potnih stroškov in pokojninskem sistemu. Zato je Parlament trdil, da bi bilo treba položaj ponovno analizirati glede na izkušnje, ki izhajajo iz začetka veljavnosti statuta.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah vztrajal pri svoji pritožbi. Opozoril je, da Parlament do zdaj sploh ni zaprosil petih poslancev, na katere se ta primer nanaša, za njihovo mnenje o tej zadevi, čeprav bi to lahko dodalo več stališč k razpravi. Poleg tega ni ugotovilo, ali so poslanci Evropskega parlamenta v skladu s členom 5(d) Uredbe 45/2001 privolili v razkritje podatkov.

Pritožnik je ponovno poudaril, da je njegova zahteva v javnem interesu, in izjavil, da ne more zaupati notranjim revizijam Parlamenta. V zvezi s tem je pritožnik poudaril, da je bila pred kratkim zaključena ena taka revizija nadomestila za parlamentarno pomoč, ki je trajala 14 mesecev. Vendar se je Parlament nato odločil, da ne bo objavil rezultatov te revizije. Pritožnik je trdil, da je poslanec EP na lastno pobudo objavil povzetek ugotovitev revizije in da se je ta povzetek nanašal na različne nepravilnosti. Zato je pritožnik vprašal, katera jamstva Parlament zagotavlja državljanom v smislu preglednosti in ustrezne revizije v zvezi z računi poslancev Evropskega parlamenta.

Pritožnik je varuha človekovih pravic pozval, naj sprejme vse možne ukrepe, da bi svojo pritožbo usmeril na širšo pozornost poslancev Evropskega parlamenta, javnosti in evropskih medijev, zlasti glede na predlagano reformo Uredbe 1049/2001, ki bi po njegovem mnenju dodatno omejila dostop do dokumentov. Poleg tega je varuhinjo človekovih pravic pozval, naj zagotovi, da bo Parlament izpolnil svojo napoved o objavi informacij o nadomestilih poslancev Evropskega parlamenta na svojem spletnem mestu in tako izpolnil zahtevo varuha človekovih pravic v zvezi s tem.

Pritožnik je menil, da je iz povzetka poročila notranjega revizorja, ki ga je objavil en poslanec Evropskega parlamenta, jasno razvidno, da sedanja pravila o nadomestilu za parlamentarno pomoč ponujajo možnost zlorabe, kar poslanec omogoča, da na primer izplačajo celoten znesek, ki je na voljo v okviru tega dodatka, ponudnikom storitev, čeprav so imeli samo enega akreditiranega pomočnika ali pa ga sploh nimajo, ali da nadomestilo izplačajo navidezni družbi.

Poleg tega je isti povzetek pokazal, da uprava Parlamenta v 26 % primerov, vzorčenih za revizijsko poročilo, ni prejela potrdila o vključitvi v sistem socialne varnosti, za katerega je revizor menil, da ni v skladu s pravili PEAM. Poleg tega so se pojavili primeri, ko so bili pomočniki preveč plačani za potne stroške in stroške bivanja. Pritožnik je menil, da je treba ta povzetek upoštevati pri ocenjevanju, ali je bilo razkritje, ki ga je zahteval, „potrebno v demokratični družbi“.

Pritožnik je tudi opozoril, da je Parlament zelo široko razlagal pojem zasebnosti, zaradi česar je blokiral vsak dostop do računov poslancev. Vendar pa po njegovem mnenju njegova zahteva nikakor ni pomenila posega v „notranji krog“ zasebnega življenja poslancev Evropskega parlamenta in njihovih pomočnikov, temveč si je prizadevala za legitimen cilj, da so poslanci

Evropskega parlamenta javno odgovorni.

Pritožnik je ponovno poudaril, da morajo volivci imeti možnost preveriti, ali dosežki poslancev v času njihovega mandata upravičujejo znesek denarja, ki ga je plačal Parlament. V nasprotnem primeru volivci ne bi mogli v celoti izkoristiti prednosti demokracije.

ODLOČITEV

1 Javni dostop do podatkov o nadomestilih, dodeljenih poslancem

1.1 Pritožnik, novinar, ki dela za malteški tedenski časopis *MaltaToday*, je Evropski parlament zaprosil za dostop do podatkov o plačilih Parlamenta petim malteškim poslancem Evropskega parlamenta. Parlament je zavrnil pritožnikovo prošnjo in potrdilno prošnjo, pri čemer je trdil, da zadevni dokumenti vsebujejo osebne podatke v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (10) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 45/2001). Po mnenju Parlamenta bi razkritje dokumentov kršilo interese tretje osebe glede zasebnosti v smislu člena 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (11) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1049/2001). Poleg tega je bila pravilna uporaba javnih sredstev zagotovljena z ustreznimi notranjimi in zunanjimi pregledi, ki sta jih izvedla Odbor za proračunski nadzor in Računsko sodišče. Parlament je tudi trdil, da člen 5(3) Poslovnika določa, da poslanci Evropskega parlamenta niso upravičeni do vpogleda v osebne dokumente in račune drugih poslancev Evropskega parlamenta. Zato je bilo treba a fortiori tak dostop zavrniti osebam zunaj Parlamenta.

1.2 Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic trdil, da je poslanec Evropskega parlamenta javna oseba, ki so jo plačale nacionalne vlade in evropska sredstva, s tem pa posredno evropski davkoplačevalci. Zato bi morali imeti davkoplačevalci pravico do nadzora nad uporabo svojih prispevkov z dostopom do računov poslancev. Poudaril je, da odprtost krepi načela demokracije in temeljnih pravic ter pomaga državljanom Unije pri njihovem sodelovanju v zadevah EU.

Preiskava varuha človekovih pravic

1.3 Parlament je v svojem mnenju vztrajal pri svojem stališču. Navedla je zlasti, da ne more omogočiti dostopa do spornih dokumentov, ker se ne nanašajo le na poslance Evropskega parlamenta, temveč tudi na tretje osebe, kot so pomočniki, katerih razmerje s poslanci Evropskega parlamenta je bilo urejeno s pogodbo zasebnega prava. Parlament je trdil, da se ne sme vmešavati v to razmerje in se tako omejiti na vlogo računovodje. Trdila je tudi, da je bil javni nadzor nad pravilno porabo evropskih sredstev zagotovljen z učinkovitimi revizijami, ki sta jih opravila Odbor za proračunski nadzor in Računsko sodišče.

1.4 Pregled, ki so ga opravile službe varuha človekovih pravic, je pokazal, da se je prošnja pritožnika nanašala na štiri vrste nadomestil za poslance Evropskega parlamenta, ki jih je generalni direktorat Parlamenta za finance evidentiral v treh zbirkah podatkov. V podatkovni zbirki **INDE** so zlasti zabeležena nadomestila za splošne izdatke, podatki o nadomestilih **CID** za povračilo stroškov parlamentarne pomoči, podatkovna zbirka **MIME** pa beleži potne stroške

in dnevnice poslancev Evropskega parlamenta. Predstavnikom varuha človekovih pravic so bili na primer prikazani izpisi izvečkov iz teh treh podatkovnih zbirk, ki se nanašajo na posamezne poslance Evropskega parlamenta.

- Izpisi podatkovne zbirke **INDE** so pokazali ime zadevnega poslanca, znesek, ki ga je prejel kot nadomestilo splošnih stroškov, ki je bil plačan v obliki pavšalnega zneska, ki je bil enak za vse poslance, znesek prispevkov v pokojninski sistem poslancev, ki ga je bilo treba odšteti od nadomestila, ki se je razlikovalo glede na posamezne dejavnike, in podatke o bančnem računu poslanca.

- Izpisi podatkovne zbirke **CID** so pokazali znesek, za katerega je zadevni poslanec zaprosil, da se njegovemu pomočniku ali pomočnikom izplača vsak mesec. Izpisi so poleg imena poslanca Evropskega parlamenta prikazovali imena pomočnikov in zneske, ki so jih prejeli, v skladu z njihovimi pogodbami s poslancem. V drugih primerih je bilo namesto imen pomočnikov navedeno ime podjetja, saj so lahko pogodbe, sklenjene s svojimi pomočniki, tudi pogodbe o opravljanju storitev. Zneski, izplačani pomočnikom v imenu poslancev Evropskega parlamenta v okviru tega nadomestila, so se spreminjali in zanje velja določena fiksna zgornja meja. Izpisi so za vsak mesec pokazali ta najvišji proračun in njegov delež, ki je bil porabljen, ter znesek, ki ni bil porabljen. Predstavnik Parlamenta je izjavil, da se lahko neporabljeni proračun vsakega meseca porabi kadar koli do konca leta, ko bo potekel.

- Izpisi podatkovne zbirke **MIME** so pokazali, prvič, nadomestilo za potovanja poslancev Evropskega parlamenta med matičnim krajem in krajem dela, tj. Brusljem in Strasbourgom. To nadomestilo je bilo izplačano v pavšalnem znesku, ki je bil izračunan na podlagi ustrezne razdalje in izbranega prevoznega sredstva. Pavšalni znesek bi se povrnili tudi, če bi bili dejanski potni stroški nižji. Poslanci Evropskega parlamenta pa so morali predložiti vstopne kupone, da bi dobili povračilo stroškov letalskih prevozov. Drugič, podatkovna zbirka je pokazala dnevnice za poslance Evropskega parlamenta, ki se dodeljujejo za dneve, ki so jih porabili za delo v Parlamentu, in se izračuna na podlagi seznamov, ki so jih podpisali poslanci, na primer, ko so se udeležili odborov, katerih člani so bili. Znesek nadomestila je bil enak za vsakega poslanca. Tretjič, v podatkovni zbirki so bila prikazana povračila za druge potne stroške, ki so bili izvedeni na podlagi dokazil o dejansko nastalih stroških. Naslovi, navedeni v primeru, predstavljenem predstavnikom varuha človekovih pravic, so vključevali naslednje: potovanje z letalom, „*frais potapljaci*“ (razni stroški), hotelski stroški in taksiji. Podrobnejši izpis prikazuje datume in kraje potovanja ter uporabljeno povezavo. V zvezi z dnevniciami je bilo na podrobnejšem izpisku prikazano ime odbora, ki se ga je udeležil. Predstavnik Parlamenta je izjavil, da v tej podatkovni zbirki ni podatkov o tretjih osebah. V okviru tega nadomestila na primer ni bilo mogoče povrniti potnih stroškov pomočnikov.

Mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov

1.5 Glede na to, da je bilo v obravnavani zadevi potrebno ravnovesje med odprtostjo in pravico do zasebnosti, se je varuh človekovih pravic posvetoval z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov (v nadaljnjem besedilu: ENVP) o tem, ali in v kakšnem obsegu bi se lahko podatki, ki jih je zahteval pritožnik, objavili. ENVP je v odgovoru poudaril, da čeprav stališče poslanca EP ne pomeni, da bi bilo treba osebam, ki so na tem položaju, zavrniti varstvo njihove zasebnosti, je treba upoštevati, da ima javnost pravico do obveščenosti o svojem ravnanju. Poslanci so se morali zavedati tega javnega interesa. V obravnavanem primeru je bilo to še bolj očitno, ker se je nanašalo na odhodke javnih sredstev, ki so bila zaupana poslancem Evropskega parlamenta. ENVP je v zvezi z možnostjo, da poslance Evropskega parlamenta povpraša o njihovem

mnenju o učinkih morebitnega razkritja podatkov, izjavil, da ni prepričan o koristnosti te možnosti v obravnavani zadevi, ker se je zdelo očitno, da je treba podatke, ki se nanašajo na same poslance, razkriti.

V zvezi s podatki o pomočnikih poslancev Evropskega parlamenta je ENVP navedel, da mora biti rezultat bolj niansiran. ENVP je sicer trdil, da je pravica javnosti do obveščenosti prevladovala tudi v njenem primeru, vendar je menil, da so potrebne izjeme za zaščito legitimnih interesov pomočnikov. Nato je na primer opozoril, da bi razkritje imen pomočnikov v zvezi s poslanci, za katere so delali, lahko razkrilo politična stališča pomočnikov, ki so pomenili občutljive podatke v smislu člena 10 Uredbe 45/2001. ENVP meni, da bi izbris imen pomočnikov pomenil ustrezno zaščito njihovih pravic. ENVP je tudi menil, da bi se lahko preučil dostop do zbirnih podatkov, če iz posebnih razlogov ta rešitev ne bi ustrezala upravičenim interesom posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

Osnutek priporočila varuha človekovih pravic

1.6 Po temeljiti oceni različnih vidikov zadeve je varuhinja človekovih pravic ugotovila, da je Parlament v celoti v celoti zavrnil pritožnikovo prošnjo za dostop do podatkov v svojih podatkovnih zbirkah **INDE**, **CID** in **MIME**. To je pomenilo nepravilnost. Zato je na Parlament naslovil osnutek priporočila, v katerem ga je pozval, naj „(i) ponovno preuči pritožnikovo prošnjo za dostop do podatkov, v katerih so podrobno opisana nadomestila, dodeljena malteškemu poslancem Evropskega parlamenta, in (ii) pritožniku odobri dostop do teh podatkov“ v skladu z ugotovitvami, ki jih je navedel pred njim.

Podrobno mnenje Parlamenta in pripombe pritožnika

1.7 Parlament je v svojem podrobnem mnenju obvestil varuhinjo človekovih pravic, da je v skladu z najboljšimi praksami, opredeljenimi v različnih državah članicah, predsedstvo sklenilo, da bo na svoji spletni strani objavilo informacije o pravilniku o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem ter zneskih, do katerih so poslanci upravičeni v različnih razdelkih. Menil je, da bo s tem izpolnil zahtevo varuha človekovih pravic v zvezi z nadomestilom splošnih stroškov. Kar zadeva nadomestilo za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, je Parlament trdil, da bi odobritev dostopa do teh podatkov, tudi če bi bila imena pomočnikov izbrisana, posegala v njihovo pravico do zasebnosti, saj bi navzkrižna povezava teh informacij s seznamom pomočnikov poslancev, ki je že neposredno dostopen na spletnem mestu Parlamenta, razkrila podrobnosti o osebnih dohodkih posameznih pomočnikov. V zvezi z nadomestilom za potne stroške je Parlament trdil, da bi razkritje razčlenitve zneskov, prejetih v tej postavki, lahko imelo resne posledice za poslance, zlasti ker bi lahko prišli do zaključkov v zvezi s politično dejavnostjo poslanca in njegovimi viri informacij. Kar zadeva dnevnice, bi bil znesek pavšalnega nadomestila, ki je bil izplačan na dan, objavljen na spletnem mestu Parlamenta.

Parlament je trdil, da bi bilo razkritje osebnih podatkov, to je imen in zneskov, plačanih za posamezne predmete, nesorazmerno s ciljem Uredbe 1049/2001. Menilo je, da razkritje ni potrebno in zato ni združljivo s členom 5(a) Uredbe 45/2001. Poleg tega poslanci Evropskega parlamenta niso bili nikoli obveščeni, da bi se podrobnosti o njihovih stroških lahko razkrile javnosti. Poleg tega dejstvo, da skoraj noben nacionalni parlament ni zagotovil informacij o nadomestilih, izplačanih posameznim poslancem, kaže, da je bilo tako razkritje na splošno ocenjeno kot nezaželena kršitev zasebnosti. Zgolj dejstvo, da so med nacionalnimi parlamenti obstajale različne prakse, je pozvalo k zadržanosti Evropskega parlamenta, da bi se izognili

obveznosti poslancev, da sprejmejo prakso, ki presega tisto, kar je potrebno v njihovih državah članicah.

Parlament je tudi poudaril, da se lahko posamezni poslanci seveda odločijo, da bodo razkrili več informacij, kot jih zahtevajo pravila Parlamenta. Dodal je, da bodo po začetku veljavnosti statuta poslancev leta 2009 začela veljati tudi nova izvedbena pravila v zvezi s povračilom potnih stroškov in pokojninskim sistemom. Zato je Parlament trdil, da bi bilo treba položaj ponovno analizirati glede na izkušnje, ki bi lahko izhajale iz začetka veljavnosti statuta.

1.8 Pritožnik je v svojih pripombah vztrajal pri svoji pritožbi. Varuhinjo človekovih pravic je opozoril na povzetek notranjega revizijskega poročila notranjega revizorja Parlamenta, ki ga je dal na voljo posamezni poslanec Evropskega parlamenta in ki je po navedbah pritožnika dokazal, da sedanja pravila poslancem EP omogočajo zlorabo. Trdil je, da bi bilo treba povzetek upoštevati pri ocenjevanju, ali je bilo razkritje, ki ga je zahteval, „potrebno v demokratični družbi“. Pritožnik je menil, da je Parlament pojem zasebnosti razlagal preširoko. To stališče Parlamenta je potrdilo, da je javni nadzor dejansko potreben, da bi volivcem omogočili presojo uspešnosti poslancev. Pritožnik je tudi poudaril, da Parlament ni nikoli zaprosil petih zadevnih malteških poslancev za mnenje in ni ugotovil, ali so privolili v razkritje podatkov. Varuhinjo človekovih pravic je pozval, naj sprejme vse možne ukrepe, da bi o tej zadevi bolje seznanili poslance Evropskega parlamenta, javnost in medije. Varuhinjo človekovih pravic je prosil tudi, naj preveri, ali je Parlament izpolnil svojo napoved, da bo nekatere informacije objavil na svojem spletnem mestu.

Ocena varuha človekovih pravic

1.9 Varuh človekovih pravic meni, da bi lahko vprašanja, ki jih je v obravnavani zadevi izpostavil pritožnik, teoretično razlagali s treh glavnih vidikov, torej z vidika načel preglednosti, finančne odgovornosti in politične odgovornosti. Načelo preglednosti je del načel dobrega upravljanja, ki jih mora varuh človekovih pravic spoštovati. Kar zadeva drugo od teh načel, način, kako poslanci uporabljajo javna sredstva, odpira vprašanje, ali so bili ustrezni izdatki ustrezno obračunani. Varuhinja človekovih pravic meni, da je ta pregled v prvi vrsti odgovornost organov Parlamenta za notranji proračunski nadzor in Računskega sodišča. Kar zadeva načelo politične odgovornosti, varuh človekovih pravic meni, da je to vprašanje v izključni pristojnosti Parlamenta in njegovih poslancev. Parlament in poslanci Evropskega parlamenta imajo osrednjo vlogo pri delovanju in sistemu nadzora in institucionalnega ravnavesja v Evropski uniji in na koncu delujejo pod nadzorom, ki ga izvajajo sami volivci.

1.10 Zato je treba najprej poudariti, da se ta preiskava nanaša izključno na vprašanje, ali je Parlament v obravnavanem primeru spoštoval načelo preglednosti v zvezi z dostopom javnosti do zadevnih podatkov. Varuhinja človekovih pravic ponovno opozarja, da sta Parlament in pritožnik svoje razlogovanje utemeljila na Uredbi 1049/2001 o dostopu do *dokumentov*. Glede na to, da se je Parlament strinjal, da bo zahtevo pritožnika preučil kot prošnjo za dostop do dokumentov v skladu s to uredbo (in ne kot zahtevo za informacije), je treba uporabiti postopke in merila iz te uredbe. To pomeni tudi, da bi lahko samo izjeme, določene v uredbi, pomenile veljavne razloge, na podlagi katerih bi bilo mogoče prošnjo pritožnika zakonito zavrniti.

1.11 Parlament se je v svojem podrobnem mnenju skliceval na študijo o praksah držav članic v

zvezi z dostopom do nadomestil, dodeljenih poslancem nacionalnih parlamentov. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je iz študije, ki jo je predložil Parlament, razvidno, da veliko število nacionalnih parlamentov dejansko ne zagotavlja informacij o posameznih plačilih svojim članom, vendar se tudi iz istega vira zdi, da sedem nacionalnih parlamentov omogoča dostop do teh informacij in da za osem drugih parlamentov ni navedenih rezultatov, od katerih so trije odgovorili na prejšnjo študijo iz leta 2002, kar kaže, da so omogočili dostop do zadevnih informacij. Parlament je trdil, da zgolj dejstvo, da obstajajo različne prakse med nacionalnimi parlamenti, zahteva njegovo zadržanost, da bi se izognili obveznosti poslancev, da sprejmejo prakso, ki presega tisto, kar je potrebno v njihovih državah članicah. Vprašanje, ali je treba v obravnavani zadevi odobriti dostop ali ne, pa je vprašanje, ki ga je treba rešiti izključno na ravni Unije in ob uporabi prava Unije. Informacije, ki jih je posredoval Parlament v zvezi s praksami, sprejetimi na ravni držav članic, čeprav so dragocene kot vir primerjalnih podatkov, zato ne morejo upravičiti zavrnitve pritožnikov prošnjih iz razlogov, ki ne spadajo med izjeme iz Uredbe 1049/2001.

1.12 Varuh človekovih pravic je seznanjen tudi z izjavo Parlamenta, da bi bilo treba položaj ponovno oceniti po začetku veljavnosti novega statuta poslancev leta 2009. Ker ta izjava predstavlja zavezo Parlamenta k prihodnjemu pregledu preglednosti nadomestil poslancev Evropskega parlamenta, jo varuh človekovih pravic pozdravlja. Vendar se v obravnavani zadevi obravnava prošnja za dostop do dokumentov, ki je bila vložena leta 2005, in način, kako jo je obravnaval Parlament. Zato je očitno, da mora varuh človekovih pravic ta primer presojati na podlagi zakona, ki je veljal v času, ko je Parlament obravnaval vlogo.

Razmerje med Uredbo 1049/2001 in Uredbo 45/2001

1.13 V skladu s četrto uvodno izjavo Uredbe št. 1049/2001 je namen Uredbe št. 1049/2001 „*dati kar največji možni učinek pravici do dostopa javnosti do dokumentov*“. Člen 4(1)(b) Uredbe, na katerega se je skliceval Parlament, da bi podprl svoje stališče, določa:

„Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo zaščito: (...) zasebnost in integriteto posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti o varstvu osebnih podatkov .

V skladu z ustaljeno sodno prakso sodišč Skupnosti (i) je treba izjeme od splošne pravice dostopa do dokumentov, določene v Uredbi 1049/2001, uporabljati in razlagati ozko (12) ; (II) mora zadevna institucija, kadar zavrne dostop, v vsakem posameznem primeru oceniti, ali zadevni dokument spada med predvidene izjeme (13) ; in (iii) možnost odobritve delnega dostopa do informacij, ki niso zajete v ustreznih izjemah, je treba upoštevati (14) .

Člen 5 Uredbe 45/2001 določa:

„Osební podatki se lahko obdelujejo le, če:

(a) je obdelava potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu na podlagi pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ali drugih pravnih instrumentov, sprejetih na njihovi podlagi, ali pri zakonitem izvajanju javne oblasti, dodeljene instituciji ali organu Skupnosti ali tretji osebi, ki so ji bili podatki razkriti, ali

(b) je obdelava potrebna za izpolnjevanje pravne obveznosti, ki velja za upravljavca, ali

(c) je obdelava potrebna za izvajanje pogodbe, katere pogodbeni stranka je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali za sprejetje ukrepov na zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pred sklenitvijo pogodbe, ali

(d) je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nedvoumno dal svojo privolitev ali

(e) obdelava je potrebna za zaščito življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

1.14 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da se je Parlament skliceval na sodbo Sodišča v zadevi *Österreichischer Rundfunk* (15), v kateri je Sodišče razsodilo, da Direktiva 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (16) ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki zahteva razkritje imen prejemnikov zneskov letnih prihodkov nad določenim pragom, če nacionalno sodišče ugotovi, da je tako razkritje potrebno in primerno za cilj javnega interesa, ki mu sledi zakonodaja. Parlament je trdil, da v obravnavanem primeru nadzor nad javnimi izdatki pomeni javni interes, ki ga je treba zaščititi, in da objava posameznih plačil poslancem in pomočnikom v smislu člena 5(a) Uredbe 45/2001 ni potrebna za uresničitev tega javnega interesa.

1.15 Zdi se, da ta pravni položaj temelji na domnevi, da Uredba 1049/2001 ustvarja *zavračanje* na Uredbo 45/2001 v zvezi z dokumenti, ki vsebujejo osebne podatke. Varuhinja človekovih pravic meni, da bi tak pristop resno vplival na pravico državljanov do dostopa do dokumentov v skladu z Uredbo 1049/2001.

Zlasti je treba opozoriti, da člen 6(1) Uredbe št. 1049/2001 določa, da prosilcem ni treba navesti razlogov, kadar zaprosijo za dostop do določenega dokumenta. Vendar člen 8(b) Uredbe 45/2001 določa, da se osebni podatki prenašajo le, „če prejemnik ugotovi, da je treba podatke prenesti“. Tako člen 8(b) kot člen 5(a) Uredbe 45/2001, na katerega se je Parlament oprl v obravnavanem primeru, zahtevata nujnost, da bi bil prenos podatkov zakonit. Uporaba teh določb bi tako odvzela pomen člena 6(1) Uredbe 1049/2001 v vseh primerih, ko državljani zaprosijo za dostop do dokumenta, ki vsebuje osebne podatke. Po mnenju varuha človekovih pravic to ni bil namen zakonodajalca Skupnosti. Zato je treba najti razlago, ki ustrezno upošteva interese, zaščitene z Uredbo 45/2001 in Uredbo 1049/2001.

1.16 V zvezi z razmerjem med Uredbo 1049/2001 in Uredbo 45/2001 je varuh človekovih pravic vedno menil, da sta dostop javnosti do dokumentov in varstvo podatkov zakoniti pravici, vendar nista nasprotujoči si pravici (17). Prevladujoče načelo v javni upravi mora biti, da služi državljanom z odprtimi postopki odločanja, da se jim omogoči spremljanje izvajanja svojih pooblastil. Na podlagi teh premislekov je varuh človekovih pravic v okviru številnih pritožb v zvezi z dostopom do dokumentov dosledno poudarjal, da takega dostopa ni mogoče omejiti z neupravičeno široko razlago zakonodaje o varstvu podatkov (18).

1.17 ENVP je na splošno zavzel enako stališče v svojem osnovnem dokumentu o dostopu

javnosti do dokumentov in varstvu podatkov (19) . To stališče je potrdil v svojem odgovoru na posvetovanje z varuhom človekovih pravic v tej zadevi, v katerem je poudaril, da čeprav se poslanec Evropskega parlamenta očitno ne sme odreči varstva njihove zasebnosti, mora biti osnovno vodilo v demokratični družbi, da ima javnost pravico biti obveščen o svojem vedenju.

1.18 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je razmerje med uredbama 1049/2001 in 45/2001 obravnavalo tudi Sodišče prve stopnje (v nadaljnjem besedilu: Sodišče prve stopnje) v svoji nedavni sodbi v zadevi *Bavarian Lager* (20) , ki se je med drugim nanašala na dostop do imen lobistov, ki so se udeležili sestanka s Komisijo in predstavniki nacionalnih vlad. Sodišče je v sodbi razsodilo, da se člen 8(b) Uredbe št. 45/2001 ne sme uporabiti, kadar je treba osebne podatke prenesti za izvajanje Uredbe 1049/2001.

1.19 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je predsednik Evropskega parlamenta pravno razlago, ki jo je Parlament izrazil v svojem podrobnem mnenju, že oblikoval v pismu varuhu človekovih pravic z dne 28. oktobra 2002 (21) . Takratni predsednik Parlamenta Pat Cox je jasno izrazil stališče Parlamenta, da bi razlaga varuha človekovih pravic glede pravnega razmerja med Uredbo 1045/2001 in Direktivo 45/2001, ki je bila enaka tisti, sprejeti v sedanjem sklepu, „ ... *pomenila spremembo materialnega prava*, saj je učinek člena 4(1)(b) Uredbe 1049/2001, da se pravica dostopa javnosti iz člena 2 te uredbe podredi zakonodaji Skupnosti o varstvu podatkov “ [poudarek dodan].

1.20 To teorijo *zavračanja* je Komisija dosledno zagovarjala, dokler Sodišče prve stopnje ni zavrnilo take razlage v zadevi *Bavarian Lager* . Vendar se je Komisija pri Sodišču pritožila zoper sodbo Sodišča prve stopnje(22) , med drugim z utemeljitvijo, da je Sodišče prve stopnje menilo, da se člen 8(b) Uredbe 45/2001 ne sme uporabljati v primeru osebnih podatkov v dokumentih, ki jih hrani institucija, ki spadajo na področje uporabe Uredbe 1049/2001, in da nobena določba Uredbe 45/2001 ali Uredbe 1049/2001 ne zahteva ali dovoljuje, da se ta določba onemogoči, da bi se omogočila veljavnost norme v skladu z Uredbo 1049/2001. Ta pritožbeni razlog Komisije je v bistvu enak pravni razlagi, ki jo je Evropski parlament podal v svojem podrobnem mnenju varuhu človekovih pravic.

1.21 Kot je bilo na splošno pojasnjeno zgoraj in bo podrobneje razvit v nadaljevanju, je varuh človekovih pravic še vedno prepričan, da to ni pravilna razlaga splošnega pravnega vprašanja razmerja med Uredbo 1049/2001 in Uredbo 45/2001. ENVP se strinja s tem stališčem varuha človekovih pravic, potrdilo pa ga je tudi Sodišče prve stopnje v zadevi *Bavarian Lager* , ki je, dokler Sodišče ne izda sodbe o pritožbi, še vedno verodostojna razlaga v tej zadevi in jo morata spoštovati tako Parlament kot varuh človekovih pravic.

1.22 Zato varuh človekovih pravic v zvezi z obravnavano zadevo meni, da pritožniku ni bilo treba dokazati, da sta bila obdelava in prenos zadevnih podatkov potrebna.

Razlaga Uredbe št. 1049/2001

1.23 Ko je Parlament ocenil pritožnikovo prošnjo na podlagi Uredbe 1049/2001, je ugotovil, da se izjema iz člena 4(1)(b) uporablja, ker bi razkritje oslabilo varstvo „ *zasebnosti in integritete posameznika* “. Jasno je, da dokumenti, do katerih želi imeti pritožnik dostop, vsebujejo osebne podatke. Vendar je Sodišče prve stopnje v sodbi v zadevi *Bavarian Lager* razsodilo, da vsi

osebni podatki (v primeru njihovega razkritja) po svoji naravi ne morejo ogroziti zasebnega življenja zadevne osebe. Namesto tega je Sodišče prve stopnje menilo, da je treba oceniti, ali je *dostop javnosti „lahko dejansko in konkretno ogrozil varstvo zasebnosti in integritete zadevnih oseb“* (23).

1.24 Pred uporabo tega preizkusa v obravnavani zadevi varuh človekovih pravic meni, da je koristno na kratko obravnavati dve trditvi strank v okviru razlage Uredbe 1049/2001.

1.25 Prvič, opozoriti je treba, da je izjema iz člena 4(1)b Uredbe št. 1049/2001 brezpogojna. Z drugimi besedami, dostopa ni mogoče odobriti, če bi razkritje dokumenta oslabilo varstvo zasebnosti in integritete osebe. Te izjeme, kot tudi izjem iz člena 4(2), ni mogoče ovreči zaradi prevladujočega javnega interesa za razkritje. Zato varuhinja človekovih pravic preseneča, da je Parlament v svojem podrobnem mnenju očitno trdil, da se mora prošnja za dostop nanašati na prevladujoč javni interes, ki se mora razlikovati od splošnega javnega interesa za dostop do dokumentov.

1.26 Drugič, pritožnik je v svojih pripombah trdil, da bi moral Parlament ugotoviti, ali so poslanci Evropskega parlamenta privolili v obdelavo v skladu s členom 5(d) Uredbe 45/2001. Parlament se v svojih stališčih ni skliceval na to trditev. Vendar je Parlament trdil, da poslanci Evropskega parlamenta niso bili obveščeni o možnosti, da bi se podrobnosti o njihovih stroških lahko razkrile javnosti.

Sodišče prve stopnje je v sodbi v zadevi *Bavarian Lager* odločilo, da obdelava podatkov, ki se zahteva v skladu z Uredbo 1049/2001, pomeni pravno obveznost v smislu člena 5(b) Uredbe 45/2001. Zato posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, načeloma ni imel pravice do ugovora. Vendar je bilo treba na podlagi člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 upoštevati vpliv, ki bi ga razkritje podatkov v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko imelo (24). ENVP je v svojem odgovoru na posvetovanje z varuhom človekovih pravic menil, da morajo biti poslanci Evropskega parlamenta seznanjeni z javnim interesom za njihovo dejavnost, zlasti kar zadeva odhodek javnih sredstev. Zato poslancev Evropskega parlamenta ni bilo treba povprašati o njihovem mnenju glede učinkov razkritja zadevnih podatkov.

Glede na navedeno varuh človekovih pravic meni, da vprašanje, ali so bili zadevni poslanci Evropskega parlamenta zaproseni za mnenje oziroma ali so bili obveščeni o možnosti, da se podrobnosti o njihovih stroških razkrijejo javnosti, ni pomembno za njegovo oceno, ali je Parlament zavrnil prošnjo pritožnika v skladu z Uredbo 1049/2001.

Ugotovitve varuhinje človekovih pravic v zvezi s posameznimi sklopi zadevnih podatkov

1.27 Ob upoštevanju vseh zgornjih premislekov se bo varuh človekovih pravic zdaj obrnil na posamezne sklope podatkov, na katere se nanaša pritožnikova prošnja za dostop do dokumentov. To so podatki, ki se nanašajo na (1) nadomestilo splošnih stroškov, zabeleženo v podatkovni zbirki **INDE**, (2) nadomestilo za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, zabeleženo v podatkovni zbirki **CID**, ter (3) potne stroške in dnevnice, zabeležene v podatkovni zbirki **MIME**.

(1) Nadomestilo splošnih stroškov

1.28 V zvezi z nadomestilom splošnih stroškov, zabeleženim v podatkovni zbirki **INDE**, je

varuhinja človekovih pravic priporočila, da se znesek pavšalnega zneska, izplačanega vsem poslancem Evropskega parlamenta, razkrije, če še ni bil objavljen. Varuh človekovih pravic je dejansko menil, da ni mogoče razumeti, kako bi lahko razkritje teh informacij dejansko in konkretno ogrozilo varstvo zasebnosti in integritete zadevnih poslancev.

1.29 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da ga je Parlament v svojem podrobnem mnenju obvestil, da zadevni pavšalni znesek trenutno znaša 4 052 EUR in je bil vsako leto revidiran. Seznanjen je z izjavo Parlamenta, da lahko državljani na zahtevo dobijo informacije o tem znesku, in pozdravlja napoved Parlamenta, da bo informacije zdaj javno objavil na svojem spletnem mestu. Čeprav Parlament tega ni izrecno navedel, varuh človekovih pravic verjame, da bodo informacije, ki jih je treba zagotoviti na spletni strani Parlamenta, vključevale pavšalne zneske od leta 2004 naprej, saj se je pritožnikova zahteva posebej nanašala na leti 2004 in 2005.

1.30 Varuh človekovih pravic zato meni, da je Parlament dejansko sprejel ta vidik svojega osnutka priporočila. Dejansko je zdaj jasno, da vseh pet poslancev Evropskega parlamenta iz Malte (kot vsi drugi poslanci) prejema navedeno nadomestilo. V teh okoliščinah vztrajanje, da bi moral Parlament razkriti ustrezne podatke iz podatkovne zbirke **INDE** za vsakega od teh poslancev, ne bi bilo koristno, saj bi zadevni dokument potrdil le to, kar pritožnik zdaj ve.

1.31 V svojih pripombah k podrobnemu mnenju Parlamenta je pritožnik varuha človekovih pravic pozval, naj zagotovi, da bo Parlament ravnal v skladu z napovedjo, da bo ustrezne informacije objavil na spletu. Varuh človekovih pravic opozarja, da nima pooblastil, da bi institucijo ali organ prisilil k sprejetju določenega ukrepa za odpravo nepravilnosti, ki jih je ugotovil. Kar zadeva obravnavani primer, varuh človekovih pravic nikakor ne dvomi, da bo Parlament začel objavljati podatke, kot je bilo napovedano v njegovem podrobnem mnenju. Če pa Parlament v nasprotju z vsemi pričakovanji ne bo izpolnil svoje napovedi v razumnem roku, bi lahko pritožnik razmislil o predložitvi nove pritožbe varuhu človekovih pravic.

1.32 V zvezi s podatki, povezanimi z udeležbo v pokojninskem sistemu poslancev Evropskega parlamenta, ki so prav tako zabeleženi v podatkovni zbirki **INDE**, je varuh človekovih pravic v osnutku priporočila napovedal, da bo počakal na izid zadeve 655/2006/(SAB)ID v zvezi z dostopom do seznama poslancev Evropskega parlamenta, ki so člani pokojninskega sistema. Njegova odločitev v tej zadevi je bila sprejeta tudi danes. Varuhinja človekovih pravic je prišla do zaključka, da bi po začasni ugotovitvi nepravilnosti in oblikovanju sporazumne rešitve, ki jo je Parlament zavrnil, popolna ocena obravnavane težave najverjetneje privedla do zaključka, da izpodbijana zavrnitev Parlamenta, da razkrije te informacije, ni utemeljena in da gre za primer nepravilnosti.

Vendar je varuhinja človekovih pravic ugotovila, da je Parlament zadevno vprašanje že obravnaval in da je slednji, ki je deloval kot politični organ in zasedal na plenarnem zasedanju (25), sprejel odločitev, da se ti podatki ne smejo razkriti. Ta odločitev, ki jo je sprejel Parlament, pomeni, da se upošteva koncept politične odgovornosti, ne pa koncept morebitne nepravilnosti v instituciji. To razlikovanje je osrednji element delovanja in sistema nadzora in institucionalnega ravnanja Evropske unije. V teh okoliščinah je varuh človekovih pravic menil, da nadaljnje

preiskave v zvezi s tem vprašanjem niso upravičene, in zadevo zaključil. Glede na to, da enake ugotovitve veljajo tudi v zvezi z ustreznim vidikom tega očitka, meni, da tudi njegova nadaljnja preiskava v zvezi s tem vprašanjem ni upravičena.

(2) Nadomestilo za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč

1.33 V zvezi z nadomestilom za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, zabeleženim v podatkovni zbirki **CID**, je ENVP menil, da je pravica javnosti do obveščenosti prevladujoča, vendar so potrebne izjeme za zaščito legitimnih interesov pomočnikov. ENVP je v zvezi s tem poudaril, da bi razkritje imen pomočnikov v zvezi s poslanci, za katere so delali, lahko razkrilo politična stališča pomočnikov.

Varuhinja človekovih pravic se je strinjala z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov in priporočila, da se v odsotnosti posebnih razlogov proti razkritju dovoli dostop, razen sklicev na imena pomočnikov, ki bi jih bilo treba črtati.

Parlament v zvezi s tem ni izvedel osnutka priporočila varuha človekovih pravic. V svojem podrobnem mnenju je varuha človekovih pravic obvestil, da je vsak poslanec upravičen do tovrstnega mesečnega nadomestila v višini največ 16 914 EUR. Vendar je Parlament trdil, da bi razkritje podrobne razčlenitve zneska tega nadomestila, ki ga zahteva vsak poslanec, v praksi kršilo zasebnost pomočnikov, saj bi omogočilo navzkrižno sklicevanje na te informacije s seznamom parlamentarnih pomočnikov, ki je javno dostopen na spletnem mestu Parlamenta, da bi pridobili podatke o osebnih dohodkih posameznih pomočnikov.

1.34 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da se zdi, da točka, ki jo je ENVP izpostavil v zvezi z varstvom političnih stališč pomočnikov, ni več pomembna za njegovo oceno, saj so zadevne informacije že v javni sferi. Vendar bi bilo treba podrobneje preučiti trditev Parlamenta, da bi lahko navzkrižna povezava registra z informacijami o nadomestilu za parlamentarno pomoč omogočila sklepne ugotovitve o tem, koliko so posamezni pomočniki plačani. Varuh človekovih pravic meni, da načeloma ni mogoče izključiti, da bi razkritje informacij, ki bi omogočale take ugotovitve, lahko dejansko in konkretno ogrozilo varstvo zasebnosti in integritete zadevnih pomočnikov. Vendar ni prepričan, da bi razkritje zbirnih podatkov v zvezi s tem nadomestilom imelo te negativne posledice v vsakem primeru. V vsakem primeru varuh človekovih pravic ni prepričan, da bi bili sklepi v zvezi s plačili posameznim pomočnikom mogoči v primeru poslancev Evropskega parlamenta, ki imajo več kot enega pomočnika, ali v primeru poslancev Evropskega parlamenta, ki izkoristijo možnost plačila podjetju za zagotavljanje storitev pomoči. Varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da imata glede na seznam pomočnikov, ki je na voljo na spletnem mestu Parlamenta, dva od petih malteških poslancev, ki jih zadeva ta pritožba, trenutno več kot enega pomočnika. Vendar je treba tudi priznati, da če bi ti pomočniki delali v različnih državah in bili plačani v različnih valutah, bi to lahko spet privedlo do morebitne identifikacije plačil, ki so jim bila izplačana.

1.35 Zato bi moral Parlament podati dodatna in boljša pojasnila, da bi dokazal, da bi informacije, ki jih je treba razkriti, v obravnavanem primeru omogočale sklepe v zvezi z osebnimi dohodki posameznih pomočnikov, vendar varuh človekovih pravic ugotavlja, da si Parlament ni prizadeval dokazati, da bi razkritje ustreznih podatkov v konkretnih primerih petih malteških poslancev Evropskega parlamenta omogočilo sklepanje o plačah njihovih

posameznih pomočnikov in da bi razkritje teh podatkov lahko dejansko in konkretno ogrozilo varstvo zasebnosti in integritete zadevnih pomočnikov.

1.36 Varuh človekovih pravic poleg tega opozarja, da je v posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov opozoril na možnost objave informacij o tem, ali in v kolikšni meri so poslanci Evropskega parlamenta izčrpali svoj proračun v okviru nadomestila za parlamentarno pomoč za določeno leto. ENVP se je strinjal s to možnostjo, če obstajajo posebni razlogi za trditev, da izbris imen pomočnikov ne bi zadostoval. Vendar varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da tudi Parlament na žalost ni komentiral te možnosti.

1.37 Varuh človekovih pravic se zaveda, da je za zbiranje takih zbirnih podatkov morda potrebno delovanje v zadevni podatkovni zbirki, ki presega preprosto tiskanje izvlečkov. Parlament je v odgovoru na pritožnikovo prošnjo za dostop pravilno ugotovil, da se Uredba 1049/2001 nanaša na dostop do obstoječih dokumentov in institucij ne zavezuje k ustvarjanju dokumentov. Parlament je dodal, da kadar zahtevane informacije niso bile na voljo v enem ali več obstoječih dokumentih, temveč so vključevale primerjavo podatkov iz podatkovne zbirke, prošnja za dostop do teh informacij, *strogo sensu*, ne spada na področje uporabe Uredbe 1049/2001. Vendar varuhinja človekovih pravic ugotavlja tudi, da je Parlament kljub temu menil, da bi bilo treba pritožnikovo prošnjo preučiti ob upoštevanju določb Uredbe 1049/2001. Glede na to, da bi odobritev dostopa do zadevnih informacij v vsakem primeru zahtevala, da jih Parlament natisne iz podatkovne zbirke, v kateri so te informacije, varuh človekovih pravic meni, da priprava izpisa z zbirnimi podatki ne bi povzročila nesorazmernega dodatnega dela. Poleg tega je iz pregleda zadevnih podatkovnih zbirk, ki ga opravi varuh človekovih pravic, razvidno, da bi bile operacije, potrebne za pripravo zbirnih podatkov, razmeroma preproste.

1.38 Glede na navedeno varuh človekovih pravic meni, da Parlament ni zadovoljivo pojasnil, zakaj ni mogel odobriti dostopa do razčlenitve zneska nadomestila za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, ki so ga zahtevali posamezni poslanci Evropskega parlamenta, in v vsakem primeru ni preučil možnosti za odobritev dostopa do zbirnih podatkov. To je primer nepravilnosti.

(3) Potni stroški in dnevnice

1.39 Kar zadeva podatkovno zbirko **MIME**, je varuhinja človekovih pravic priporočila, naj se odobri popoln dostop do podatkov v tej podatkovni zbirki.

Iz njegovega pregleda te baze podatkov je razvidno, da so v njej navedene tri različne kategorije informacij: (a) pavšalna plačila za potovanja med matičnim krajem poslanca Evropskega parlamenta v Bruselj ali Strasbourg, (b) dnevnice, izplačane na podlagi seznamov prisotnosti, ki jih podpišejo poslanci, in (c) posebne potne stroške, tj. v kraje, ki niso Bruselj ali Strasbourg, ki so bili povrnjeni na podlagi dokazil o nastalih stroških. Parlament je trdil, da je treba najti ravnovesje med javnim interesom za zagotovitev svobodnega izvajanja mandata poslancev Evropskega parlamenta in javnim interesom za učinkovit nadzor nad javnimi izdatki. Kar zadeva nadomestilo za potne stroške, je Parlament napovedal, da bo informacije o načinih izračuna in zadevnih zneskih objavil na svojem spletnem mestu. Vendar bi razkritje razčlenitve zneskov, prejetih v okviru tega razdelka, lahko imelo resne posledice za poslance, kar bi omogočilo sklepanje o njihovi politični dejavnosti in virih informacij ter s tem ogrozilo njihovo

neodvisnost. Kar zadeva dnevnice, ki trenutno znašajo 287 EUR na dan, je Parlament napovedal, da bo informacije o tem znesku in funkciji plačil v tej postavki objavil na svojem spletnem mestu.

1.40 Varuh človekovih pravic pozdravlja napoved Parlamenta, da bo zagotovil dodatne informacije o nadomestilu za potne stroške. Vendar ugotavlja tudi, da Parlament ni izpolnil svojega osnutka priporočila za objavo podatkov o zneskih, ki so jih posamezni poslanci prejeli v okviru tega razdelka. Enako velja za dnevnice. Čeprav varuh človekovih pravic pozdravlja dodatne informacije, ki jih je posredoval Parlament, meni, da te informacije ne odgovarjajo na zahtevo pritožnika, ki je želel prejeti informacije o posameznih zneskih, ki so jih poslanci prejeli v okviru tega razdelka.

1.41 V zvezi s trditvijo Parlamenta, da bi objava podatkov lahko omogočila sklepanje o političnih dejavnostih poslancev in njihovih virih informacij ter tako kršila njihovo neodvisnost, varuhu človekovih pravic ni jasno, na katere izjeme iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001 se Parlament v zvezi s tem sklicuje. Dvomi, da je argument Parlamenta sploh pomemben za uporabo Uredbe 1049/2001.

1.42 Vendar tudi če bi se štel, da je trditev upoštevana, varuh človekovih pravic ne razume, kako bi lahko imela objava podatkov iz točk (a) in (b) odstavka 1.39 te sodbe take posledice. Očitno je, da morajo poslanci EP zaradi svojega mandata odpotovati v Bruselj in Strasbourg in da je del njihovega dela, da se udeležijo sej v teh krajih, za katere prejemajo dnevnice. Poleg tega je večina teh sej, če ne vseh, javnih, kar pomeni, da bi lahko vsi ugotovili, ali je nek poslanec Evropskega parlamenta odpotoval v Bruselj ali Strasbourg.

1.43 Varuh človekovih pravic zato vztraja pri svojem stališču, da Parlament ni dokazal, da je bila njegova zavrnitev dostopa do podatkov o posameznih plačilih za potovanja v kraje dela in do zneskov, izplačanih v dnevnicah, pravno utemeljena. To je tudi primer nepravilnosti.

1.44 V zvezi s točko (c) odstavka 1.39 varuh človekovih pravic ugotavlja, da je iz pregleda podatkovne zbirke **MIME** razvidno, da ta podatkovna zbirka očitno ne vsebuje nobenih informacij o namenu potovanj poslancev Evropskega parlamenta v kraje, ki niso Bruselj in Strasbourg, kot so na primer imena oseb, s katerimi se srečujejo zadevni poslanci. Kljub temu priznava, da ni mogoče izključiti, da se nekatere informacije, ki jih vsebuje podatkovna zbirka, ne smejo razkriti, kolikor bi bilo to potrebno za zaščito dejavnosti poslancev in njihovih virov informacij. Vendar Parlament ni predložil nobenih konkretnih informacij o naravi in deležu teh podatkov.

V vsakem primeru se zdi, da Parlament ni razmišljal o odobritvi delnega dostopa do takih potovalnih podatkov. V zvezi s tem opozarja, da je iz pregleda podatkovne zbirke **MIME razvidno**, da je bilo mogoče izdelati izpise različnih ravni informacij. Prva raven informacij, ki so bile posredovane predstavnikom varuha človekovih pravic, je vsebovala zbirne podatke pod razdelki, kot so potovanja z letalom, *frais potapljachi*, hotelski stroški in taksiji. Podrobnejši izpis je pokazal datume in kraje potovanja ter uporabljeno povezavo.

Varuhinja človekovih pravic meni, da je težko razumeti, kako bi lahko zbirni podatki, ki so na voljo na prvi ravni informacij, omogočili sklepe o politični dejavnosti poslancev Evropskega parlamenta ali njihovih virih informacij in s tem ogrozili njihovo neodvisnost.

1.45 Glede na navedeno varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da Parlament ni predložil prepričljivih razlogov, zakaj pritožniku ni mogel odobriti dostopa vsaj do zbirnih podatkov o potovanjih poslancev Evropskega parlamenta v kraje, ki niso Bruselj in Strasbourg. To je tudi primer nepravilnosti.

1.46 Varuh človekovih pravic zato ugotavlja, da podrobno mnenje Parlamenta ne vsebuje zadovoljive obrazložitve o tem, da pritožniku še vedno ni zagotovil dostopa do (1) podatkov o plačilih poslancem v okviru nadomestila za povračilo stroškov za parlamentarno pomoč, (2) podatkov o posameznih plačilih poslancem za potovanje v kraje dela Parlamenta, (3) podatkov o posameznih zneskih, izplačanih poslancem Evropskega parlamenta kot dnevnic, in (4) skupnih podatkov o povračilu stroškov, ki jih je imel vsak poslanec Evropskega parlamenta za potovanja v kraje, ki niso kraji dela Parlamenta. Kar zadeva te vidike zadeve, varuh človekovih pravic zato vztraja pri ugotovitvah o nepravilnostih iz osnutka priporočila.

1.47 Če varuh človekovih pravic meni, da podrobno mnenje, ki ga je prejel od institucije ali organa, na katerega je naslovil osnutek priporočila, ni zadovoljivo, lahko pripravi posebno poročilo za Evropski parlament v skladu s členom 3(7) Statuta varuha človekovih pravic. Predložitev posebnega poročila daje Evropskemu parlamentu kot političnemu organu, ki svojo legitimnost pridobiva na neposrednih volitvah državljanov in ima pomembno vlogo v ustavnem redu Unije, priložnost, da v primerih splošnega pomena zavzame stališče o stališčih in sklepih varuha človekovih pravic.

1.48 Varuh človekovih pravic meni, da je obravnavani primer dejansko dovolj splošen, da upravičuje posebno poročilo. Vendar iz podrobnega mnenja Parlamenta izhaja, da je vsebina tega mnenja rezultat intenzivne politične razprave v Parlamentu in da je zato predsedstvo Parlamenta (katerega poslanca izvolijo poslanci) pri odobritvi podrobnega mnenja delovalo kot politični organ Parlamenta. Poleg tega člen 195(2) Poslovnika Evropskega parlamenta učinkuje tako, da v zvezi s posebnim poročilom varuha človekovih pravic ni mogoče ukrepati brez odobritve konference predsednikov, ki je tudi politični organ Parlamenta. V teh okoliščinah varuh človekovih pravic meni, da predložitev posebnega poročila Parlamentu o nepravilnostih, zaradi katerih je bil v tem primeru sprejet osnutek priporočila, ne bi bila koristna.

1.49 Kadar varuh človekovih pravic odloči, da neupoštevanje osnutka priporočila ne upravičuje predložitve posebnega poročila Parlamentu, je njegova običajna praksa zaključiti primer s kritično oceno. Kritična pripomba, izdana v takih okoliščinah, pritožniku potrjuje, da je bila pritožba utemeljena, in zadevno institucijo ali organ obvesti o tem, kaj je storil narobe, da se lahko v prihodnosti izogne podobni nepravilnosti.

1.50 V obravnavani zadevi analiza v točkah od 1.27 do 1.46 zgoraj pritožniku podrobno pojasnjuje, v kolikšni meri varuh človekovih pravic meni, da je njegova pritožba utemeljena, in razloge za to stališče. Poleg tega je varuh človekovih pravic storil vse, kar je mogoče v okviru

svojih pristojnosti, da bi prepričal Parlament, naj spoštuje pritožnikovo zakonsko pravico do dostopa. Varuh človekovih pravic v zvezi s tem opozarja, da v nasprotju s Sodiščem ni pristojen za razglasitev ničnosti odločitve Parlamenta o zavrnitvi pritožnikove prošnje za dostop. V zvezi z morebitnimi prihodnjimi prošnjami za dostop je varuh človekovih pravic že storil vse, kar je mogoče, da bi prepričal Parlament, naj uporabi Uredbo 1049/2001, kot jo razlaga Sodišče prve stopnje v zadevi *Bavarian Lager*, da bi uveljavil načelo preglednosti.

1.51 Varuh človekovih pravic zato meni, da kritična pripomba v tem primeru ne bi služila nobenemu od namenov, za katere je taka pripomba običajno podana, če podrobno mnenje o osnutku priporočila ni zadovoljivo, vendar Evropskemu parlamentu ni predloženo posebno poročilo.

1.52 Vendar varuhinja človekovih pravic opozarja, da je študija (26), ki jo je zaključil letos, poudarila tudi, da je dodatna funkcija kritičnih pripomb krepitev zaupanja javnosti v nepristranskost varuha človekovih pravic, in sicer s tem, da je pokazal, da je varuh pripravljen javno kritizirati institucije Unije, kadar je to potrebno. Poleg tega varuhinja človekovih pravic opozarja, da je, kot je navedeno v točki 1.9 zgoraj, načelo preglednosti del načel dobrega upravljanja, ki jih mora varuh človekovih pravic spoštovati. Zato varuh človekovih pravic meni, da je primerno, da se v kritično pripombo javno zabeleži, da je Parlament poskušal upravičiti svojo zavrnitev popolnega sprejetja osnutka priporočila za odpravo nepravilnosti v tej zadevi z opiranjem na pravno razlago, ki slabi načelo preglednosti in ki jo je Sodišče prve stopnje v zadevi *Bavarian Lager* zavrnilo.

2 Zaključek

2.1 Varuh človekovih pravic pozdravlja dejstvo, da podrobno mnenje Parlamenta o osnutku priporočila priznava, da ima javnost v pregledni in demokratični družbi pravico do obveščenosti o porabi javnih sredstev, dodeljenih poslancem Evropskega parlamenta. Varuhinja človekovih pravic pozdravlja, da je Parlament sprejel proaktivno politiko objavljanja informacij o različnih nadomestilih, do katerih so upravičeni poslanci, na svojem spletnem mestu. Varuhinja človekovih pravic je seznanjena tudi z izjavo Parlamenta, da bi bilo treba razmere ponovno oceniti po začetku veljavnosti novega statuta poslancev leta 2009, in jo pozdravlja tudi, če ta izjava predstavlja zavezo Parlamenta k prihodnjemu pregledu preglednosti nadomestil poslancev Evropskega parlamenta.

2.2 V zvezi s stališčem Parlamenta o pravnih pravicah pritožnika v skladu z Uredbo 1049/2001 varuh človekovih pravic z zadovoljstvom ugotavlja, da je Parlament v zvezi z dostopom do nadomestila splošnih stroškov izvedel ustrezen vidik svojega osnutka priporočila.

2.3 V zvezi z drugimi vidiki osnutka priporočila varuhinja človekovih pravic vztraja pri ugotovitvah o nepravilnostih iz osnutka priporočila in meni, da je treba podati naslednjo kritično oceno:

Varuh človekovih pravic obžaluje, da je Evropski parlament poskušal upravičiti svojo zavrnitev popolnega sprejetja osnutka priporočila za odpravo nepravilnosti v tem primeru z opiranjem na pravno razlago, ki slabi načelo preglednosti in ki jo je Sodišče prve stopnje zavrnilo v zadevi *Bavarian Lager*.

Varuh človekovih pravic zato zadevo zaključi.

O tej odločitvi bo obveščen tudi predsednik Evropskega parlamenta.

Tvoje iskreno,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) UL L 145, str. 43.

(2) UL 2001, L 8, str. 1.

(3) „Javni dostop do dokumentov in varstva podatkov“, zbirka osnovnih dokumentov št. 1, julij 2005. Dokument je na voljo na spletni strani ENVP (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/lang/en/pid/21> [Povezava]).

(4) UL 2007, C 27, str. 21.

(5) Združene zadeve C-465/00, C-138/01 in C-139/01, *Österreichischer Rundfunk in drugi*, Recueil 2003, str. I-4989.

(6) Pritožba 655/2006/(SAB)ID (zaupno).

(7) Združene zadeve C-465/00, C-138/01 in C-139/01, *Österreichischer Rundfunk in drugi*, Recueil 2003, str. I-4989, točka 92.

(8) Združene zadeve C-465/00, C-138/01 in C-139/01, *Österreichischer Rundfunk in drugi*, Recueil 2003, str. I-4989, točka 92.

(9) Parlament se je skliceval na sodbo Sodišča prve stopnje v zadevi T-84/03, *Turco proti Svetu*, Recueil 2004, str. II-4061, točka 82.

(10) UL 2001, L 8, str. 1.

(11) UL L 145, str. 43.

(12) Glej na primer zadevo C-266/05 P, *Sison proti Svetu*, ZOdl., str. I-1233, točka 63.

(13) Glej na primer združeni zadevi *Nizozemska in Van Der Wal proti Komisiji* (C-174/98 P in C-189/98 P, Recueil, str. I-1, točka 24).

(14) Glej zadevo C-353/01 P, *Mattila proti Komisiji*, Recueil 2004, str. I-1073, točka 30.

(15) združene zadeve C-465/00, C-138/01 in C-139/01, *Österreichischer Rundfunk in drugi*, Recueil 2003, str. I-4989, točka 92.

(16) Ta direktiva vsebuje določbe, podobne tistim iz Uredbe 45/2001.

(17) Glej opombo varuha človekovih pravic o odprtosti in varstvu podatkov z dne 14. novembra 2001 (<http://www.ombudsman.europa.eu/letters/en/20011114-1.htm> [Povezava]).

(18) Glej na primer odločbe varuhinje človekovih pravic v zadevah [1919/2005/GG](http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/051919.htm) [Povezava](<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/051919.htm>) in [3269/2005/TN](http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/3269/2005/TN) [Povezava].

(19) „Javni dostop do dokumentov in varstva podatkov“, serija osnovnih dokumentov št. 1, julij 2005. Dokument je na voljo na spletni strani ENVP (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/lang/en/pid/21> [Povezava]).

(20) Zadeva T-194/04 *Bavarian Lager Co. Ltd proti Komisiji*, sodba z dne 8. novembra 2007, še ni bila sporočena.

(21) To pismo je odgovorilo na pismo Evropskega varuha človekovih pravic predsedniku Evropskega parlamenta in Komisije z dne 30. septembra 2002, v katerem so bili izraženi pomisleki varuha človekovih pravic glede načina napačne razlage Direktive 95/46/ES in Uredbe 45/2001 o obdelavi osebnih podatkov, kar bi lahko ogrozilo načelo odprtosti in javnega dostopa do dokumentov.

(22) C-28/08 P, *Komisija proti Bavarian Lager*. Glej [UL C 79 z dne 29. marca 2008](#), str. 21 [Povezava].

(23) Točka 120 sodbe.

(24) Točka 109 sodbe.

(25) Sklep Parlamenta „o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2005, Oddelek I – Evropski parlament“, sprejet na plenarnem zasedanju 24. aprila 2007.

(26) Glej stran 6 študije o nadaljnjem ukrepanju institucij v zvezi s kritičnimi pripombami in nadaljnjimi pripombami varuha človekovih pravic iz leta 2006, ki so na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic: <http://www.ombudsman.europa.eu/followup/en/default.htm> [Povezava].